

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

24-30 października 2024 r., nr 1331

Kościół katolicki ma 14 nowych świętych

Służba jest chrześcijańskim stylem życia

Podczas Mszy św. w Watykanie Papież Franciszek ogłosił świętymi jedenastu męczenników z Damaszku, zabitych w 1860 roku przez druzów. Są wśród nich franciszkańscy misjonarze i świeccy chrześcijanie maronici. Ojciec Święty kanonizował też księdza i dwie zakonnice. Męczennicy z Damaszku zostali beatyfikowani przez Papieża Piusa XI w 1926 roku.

Ponadto świętymi zostali włoski ksiądz misjonarz Józef Allamano (1851-1926) – założyciel Instytutu Misjonarzy Matki Bożej Pocieszenia, kanadyjska zakonnica Marie- Léonie Paradis (1840-1912) – założycielka Zgromadzenia Ubogich Sióstr Świętej Rodziny, i włoska zakonnica Helena Guerra (1835-1914), założycielka Zakonu Sióstr Oblatek Ducha Świętego.

W homilii papież Franciszek mówił: „Ci, którzy podążają za Chrystusem, jeśli chcą być wielcy, muszą służyć, ucząc się od Niego”. „Jezus odświeża myśli, pragnienia i projekcje naszych serc, czasami demaskując nasze oczekiwania chwały, panowania, władzy. Pomaga nam myśleć już nie według kryteriów tego świata, lecz według stylu Boga, który staje się ostatnim, aby ostatni zostali wywyższeni i stali

się pierwszymi” – powiedział Franciszek. „Do tego właśnie musimy dążyć: nie do władzy, lecz do służby. Służba jest chrześcijańskim stylem życia” – wyjaśnił.

Jak dodał, „służba rodzi się z miłości, a miłość nie zna granic, nie kalkuluje, poświęca się i daje siebie; nie ogranicza się do wytwarzania, żeby przynieść rezultaty, nie jest spełniana okazjonalnie, lecz jest czymś, co rodzi się z serca, serca odnowionego przez miłość i w miłości”.

Zauważył, że nowi święci żyli stylem Jezusa – służbą. „W całej niespokojnej historii ludzkości byli oni wiernymi sługami, mężczyznami i kobietami, którzy służyli w męczeństwie i radości” – zaakcentował Franciszek.

Na podst. „Nasz Dziennik”, APW, vaticannews.va, PAP, KAI



Niebowskazy

MIŁO

*Miło się spotkać z dawną swą rozpaczą
- słuchaj stara – powiedzieć
- co się z tobą stało
wyprzystojniałaś
nie pociągasz nosem
nie jesteś już jak diabeł smutny z urodzenia
wyleczyły się rany
wykąpały deszcze
można jęzde pokochać gdy żyje się jeszcze*

Ks. Jan Twardowski

Pierwsza powojenna szkoła polska w Wilnie świętuje 80-lecie

Uznanie i wdzięczność dla twórców „Piątki”



FOT. WIKTOR JUSIEL

Pierwsza powojenna szkoła polska w Wilnie – Szkoła Średnia nr 5, nosząca dziś nazwę Gimnazjum Inżynieryjne im. Joachima Lelewela – świętuje 80. urodziny.

Uroczyste obchody 80-lecia słynnej „Piątki” rozpoczęły się w piątek Mszą św. w kościele św. Rafała Archanioła w Wilnie. Po wspólnej modlitwie odbyła się w auli gimnazjum oficjalna część

uroczystości z udziałem uczniów, obecnych i byłych nauczycieli, absolwentów, przyjaciół szkoły i zaproszonych gości.

„O naszym gimnazjum można
Dokończenie na s. 18

Minęła 40. rocznica męczeńskiej śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki

Odważny świadek Chrystusa

Ksiądz Jerzy Popiełuszko urodził się 14 września 1947 roku we wsi Okopy koło Suchowoli na Podlasiu. Jego rodzice, Marianna i Władysław, prowadzili gospodarstwo rolne.

Od 1961 roku Jerzy uczy się w liceum w Suchowoli. W szkole nauczyciele charakteryzowali go jako ucznia przeciętnie zdolnego, ale ambitnego. Typ samotnika. Od dzieciństwa był ministrantem. O tym, że odpowiedział na powołanie kapłańskie, powiadomił w czasie balu maturalnego. Po maturze w 1965 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie. Na początku drugiego roku studiów został wcielony do wojska.



Maksyma tygodnia:

„Wszyscy rodzimy się jako oryginały, ale wielu umiera jako kopie”.

Carlo Acutis

Dokończenie na s. 20

Drodzy mieszkańcy Wilna, Kłajpedy oraz rejonu wileńskiego, bądźcie aktywni, koniecznie weźcie udział w drugiej turze wyborów!

27 października 2024 r. odbędzie się druga tura wyborów parlamentarnych na Litwie.

Waldemar Tomaszewski, lider jedynej partii mniejszości narodowej, nawołuje wszystkich, by obowiązkowo przyszedli na wybory w całej Litwie, zwłaszcza w Wilnie i Kłajpedzie, gdzie w prawie 16 okręgach (12 okręgów w Wilnie i 4 okręgi w Kłajpedzie) do drugiej tury przeszli konserwatyści, którzy ze względu na niską aktywność pozostałych wyborców, mogą zwyciężyć ponownie. Bardzo ważne jest, aby wszyscy przyszedli na wybory i głosowali za zmianami, aby nie dopuścić do sytuacji, by konserwatyści rządili krajem przez kolejne 4 lata.

Spośród 63 okręgów wyborczych, w drugiej turze startuje trzech

kandydatów AWPL-ZChR - oni także zostali wsparci przez polityków 5 partii, którzy również chcą zmian i nie chcą pozwolić konserwatom dojść do władzy.

Wygramy w trzech okręgach, a będziemy mieli pięciu przedstawicieli mniejszości narodowych, którzy będą bronić naszych praw i interesów.

PROSZĘ PAMIETAĆ, IŻ TYLKO W JEDNOŚCI STANOWIMY SIĘ!

Drodzy wyborcy! Prosimy, abyście 27 października w drugiej turze wyborów ponownie przyszedli do swoich lokali wyborczych i poparli naszych kandydatów w okręgach jednomandatowych oraz kandydatów opozycyjnych do rządu.



Kandydaci AWPL-ZChR w jednomandatowych okręgach wyborczych w drugiej turze wyborów do Sejmu Republiki Litewskiej:

Drodzy mieszkańcy okręgu wyborczego Nowa Wilejka, zachęcam do poparcia Edyty Tamošiūnaitė w drugiej turze wyborów 27 października. Jej wieloletnie doświadczenie w samorządzie i oświacie, w połączeniu ze szczerą troską o ludzi, gwarantuje konsekwentne i potrzebne rozwiązania, które przyczynią się do wzmocnienia naszego społeczeństwa. Jestem przekonana, że będzie należycie reprezentował Państwa interesy w Sejmie i zadba o to, by głos mieszkańców okręgu wyborczego Nowa Wilejka został wysłuchany.



Edyta Tamošiūnaitė

Vilija Blinkevičiūtė,
przewodnicząca Litewskiej Partii
Socjaldemokratycznej, kandydatka na premiera

Zachęcam do głosowania na Edytę Tamošiūnaitė. To osoba, która w samorządzie miasta Wilna udowodniła, że potrafi rozwiązywać ważne problemy społeczne. Jestem przekonany, że również w Sejmie będzie aktywnie działać i zabiegać o istotne zmiany, na które czekają mieszkańcy Litwy.

Saulius Skvernelis,
przewodniczący Związku Demokratycznego
„Vardan Lietuvos”, premier XVII Rządu RL

Szanowni wyborcy okręgu wyborczego Nowa Wilejka, zachęcam do poparcia Edyty Tamošiūnaitė w drugiej turze wyborów do Sejmu 27 października. Edyta jest aktywnym członkiem Rady, a podczas pełnienia funkcji wicemera miasta Wilna poświęciła wiele uwagi i konkretnych działań na rzecz poprawy w stolicy infrastruktury, oświaty, kultury, usług medycznych i zawsze wytrwale dążyła i dąży do realizacji wyznaczonych celów. Nie mam wątpliwości, że doświadczenie i determinacja Edyty zapewnią najlepszą reprezentację Państwa interesów w Sejmie.

Tomas Tomilinas, poseł na Sejm RL,
wiceprzewodniczący Związku Demokratycznego „Vardan Lietuvos”

Szanowni wyborcy!

Swoim głosem w drugiej turze wyborów musicie definitywnie powiedzieć konserwatom „Dość!” Dlatego zachęcam do przyjscia na wybory 27 października i oddania głosu na EDYTĘ TAMOŠIŪNAITĘ w okręgu wyborczym „Nowa Wilejka”. Moje doświadczenie w pracy z politykami AWPL-ZChR w Radzie Miasta Wilna i w Sejmie pozwala mi stwierdzić, że są to ludzie godni zaufania, pracowici i konsekwentni. Nowa Wilejka na pewno doczeka się pozytywnych zmian! Wsparcie EDYTĘ TAMOŠIŪNAITĘ!

Remigijus Žemaitaitis,
przewodniczący partii „Nemuno aušra”

Szanowni wyborcy okręgu Wilno Południe,

Wyrażam poparcie dla kandydatury Czesława Olszewskiego na posła do Sejmu. Oceniam pozytywnie jego pracę w Sejmie.

Zachęcam i Was do poparcia kandydatury Czesława Olszewskiego w drugiej turze wyborów 27 października i wierzę, że jego praca w Sejmie jeszcze bardziej przyczyni się do dobrobytu różnych grup społecznych.

Vilija Blinkevičiūtė,
przewodnicząca Litewskiej Partii
Socjaldemokratycznej, kandydatka na premiera



Czesław Olszewski

„Ważniejsze niż kiedykolwiek jest wspieranie polityków, którzy nieustannie dążą do zmian i pracują dla dobra ludzi, dlatego zachęcam do głosowania na wiarygodnych kandydatów, którzy są gotowi odpowiedzialnie reprezentować interesy naszej społeczności”.

Współpracując z członkami frakcji AWPL-ZChR w Sejmie, miałem okazję wspólnie realizować politykę wartości opartą na sprawiedliwości społecznej i trosce o każdego obywatela. Przedstawiciele AWPL-ZChR zawsze wyróżniali się uczciwością, odpowiedzialnością i silnym pragnieniem, by stawać w obronie interesów mieszkańców.

Pracując z Czesławem Olszewskim w Sejmie przez cztery lata, przekonałem się, że jest pryncypialnym, pracowitym i kompetentnym politykiem, który odważnie reprezentuje interesy obywateli. Jego wkład w pracę Sejmu był znaczący, a twardość jego wartości inspirująca.

Dlatego szczerze zachęcam do poparcia Czesława Olszewskiego.

Nie pozwólmy konserwatom ponownie wrócić do władzy! Poprzyjcie zmiany i zagłosujcie na wiarygodnych polityków!

Kęstutis Vilkauskas,
zastępca starosty frakcji Litewskich Socjaldemokratów,
członek Sejmu Republiki Litewskiej

27 października 2024 r. zapraszam do głosowania na Czesława Olszewskiego, przedstawiciela polityki rodzinnych i tradycyjnych wartości!

Ignas Vėgėlė,
były kandydat na Prezydenta RL, poseł wybrany
z ramienia Związku Zielonych i Chłopów

„Szanowni Państwo, 27 października to Państwo zdecydujecie, jaka będzie nowa większość sejmowa, jacy politycy będą decydować o zmianach i większej sprawiedliwości społecznej na Litwie. Oceniając naszą współpracę z AWPL-ZChR i wspólną pracę w Rządzie w latach 2016-2020, mogę zapewnić, że są to odpowiedzialni, pracowici politycy, którzy konsekwentnie realizują swój program i uczciwie pracują na rzecz państwa. Dlatego nie wahajcie się i głosujcie na kandydata AWPL-ZChR, Czesława Olszewskiego!

Łatwo jest dokonać wyboru, gdy dokonuje się go w imieniu Litwy!

Saulius Skvernelis, Przewodniczący Związku Demokratycznego
„Vardan Lietuvos”

„Drodzy wyborcy! Popieram i wspieram Czesława Olszewskiego w okręgu wyborczym nr 11 Wilno Południe!

Nasza współpraca z postaciami AWPL-ZChR w Sejmie i w samorządzie dowiodła, że są rzetelnymi, pracowitymi, odpowiedzialnymi politykami, którzy dotrzymują słowa i swoich przekonań politycznych. Mój kolega Czesław Olszewski i ja pracowaliśmy razem w Sejmie RL i znam go jako doświadczonego, solidnego polityka, który konsekwentnie reprezentuje interesy wyborców i broni tradycyjnych wartości rodzinnych.

Nie pozwólmy konserwatom ponownie wrócić do władzy! Wspierajmy zmiany i wiarygodnych polityków!”

Remigijus Žemaitaitis,
przewodniczący partii „Nemuno Aušra”

Drodzy mieszkańcy okręgu wyborczego Rzesza,

Zapraszam do poparcia Waldemara Urbana w drugiej turze wyborów do Sejmu 27 października.

Jestem przekonana, że będzie należycie reprezentował Państwa interesy w Sejmie i zadba o to, by głos mieszkańców okręgu wyborczego Rzesza został wysłuchany.



Waldemar Urban

Vilija Blinkevičiūtė,
przewodnicząca Litewskiej Partii
Socjaldemokratycznej, kandydatka na premiera

Szanowni wyborcy okręgu wyborczego nr 55 Rzesza 27 października zdecydują Państwo, jaka będzie nowa większość sejmowa, jacy politycy będą decydować o zmianach i większej sprawiedliwości społecznej na Litwie. Patrząc na naszą współpracę z AWPL-ZChR i wspólną pracę w Rządzie w latach 2016-2020, mogę zapewnić, że są to odpowiedzialni, pracowici politycy, którzy konsekwentnie realizują swój program i uczciwie pracują na rzecz państwa. Dlatego zachęcam do głosowania na kandydata AWPL-ZChR, WALDEMARA URBANA!

Łatwo jest dokonać wyboru, gdy dokonuje się go w imię Litwy!

Saulius Skvernelis,
przewodniczący Związku Demokratycznego
„Vardan Lietuvos”

27 października 2024 r. zapraszam do głosowania na Waldemara Urbana, przedstawiciela polityki rodzinnych i tradycyjnych wartości!

Ignas Vėgėlė,
były kandydat na Prezydenta RL, poseł wybrany
z ramienia Związku Zielonych i Chłopów

„Drodzy wyborcy! Popieram i wspieram Waldemara Urbana w okręgu wyborczym nr 55 Rzesza!

Nasza współpraca z postaciami AWPL-ZChR w Sejmie i w samorządzie dowiodła, że są rzetelnymi, pracowitymi, odpowiedzialnymi politykami, którzy dotrzymują słowa i swoich przekonań politycznych. Waldemara Urbana znam jako doświadczonego, solidnego polityka, który konsekwentnie reprezentuje interesy wyborców i broni tradycyjnych wartości rodzinnych.

Nie pozwólmy konserwatom ponownie wrócić do władzy! Wspierajmy zmiany i wiarygodnych polityków!”

Remigijus Žemaitaitis,
przewodniczący partii „Nemuno Aušra”

„Popieram Waldemara Urbana w drugiej turze wyborów w okręgu Rzesza, ponieważ jest otwarty, uczciwy i potrafi zrozumieć i uwzględnić potrzeby różnych grup społecznych.

Zachęcam wyborców okręgu Rzesza, aby 27 października oddali swój głos Waldemarowi i wierzę, że spełni on Państwa oczekiwania”.

Nerijus Svitajus,
były kandydat Partii Regionów Litwy
w okręgu wyborczym Rzesza
przewodniczący oddziału Partii Regionów Litwy w Rzeszy



2024 m. spalio 27 d.

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO RINKIMAI

Vienmandatėje Naujosios Vilnios rinkimų apygardoje NR. 10

RINKIMŲ BIULETENIS



ŽYMĖJIMO PAVYZDYS

PAŽYMĖKITE TIK VIENĄ KANDIDATĄ, UŽ KURĮ BALSUOJATE

Rinimų komisijos
antspaudo vieta

Biuletenis privalo būti antspauduotas.



LIUTAURAS KAZLAVICKAS

Tėvynės sąjunga-Lietuvos
krikščionys demokratai

EDITA TAMOŠIŪNAITĖ

Lietuvos lenkų rinkimų akcija-
Krikščioniškų šeimų sąjunga**EDYTA
TAMOŠIŪNAITĖ****OKRĘG NOWA WILEJKA,
WILNO**

DZIELNICE:

Filaretów,
Palydovo,
Bławatka,
A. Kojalowicza,
Genių, Zwycięstwa,
Darželio, Łoźniki,
J. Kołasa, Parkowa,
Pramonės,
Džiaugsmo,
Góry

2024 m. spalio 27 d.

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO RINKIMAI

Vienmandatėje Vilniaus pietinė rinkimų apygardoje NR. 11

RINKIMŲ BIULETENIS



ŽYMĖJIMO PAVYZDYS

PAŽYMĖKITE TIK VIENĄ KANDIDATĄ, UŽ KURĮ BALSUOJATE

Rinimų komisijos
antspaudo vieta

Biuletenis privalo būti antspauduotas.



AGNĖ BILOTAITĖ

Tėvynės sąjunga-Lietuvos krikščionys
demokratai

ČESLAV OLŠEVSKI

Lietuvos lenkų rinkimų akcija-
Krikščioniškų šeimų sąjunga**CZESŁAW
OLSZEWSKI****OKRĘG WILNO POŁUDNIE,
GRZEGORZEWO, PONARY,
CZARNY BÓR, POGIRY**

DZIELNICE:

Biała Waka, Pogiry I,
Sorok Tatarsy, Waka
Kowieńska, Kunigiszki,
Świesos, Wołczuny, Waka
Trocka, Małe Ligojnie,
Czarny Bór, Pogiry II,
Ludwinowo, Titnago,
Ponary Górne,
Zaścianki.

2024 m. spalio 27 d.

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO RINKIMAI

Vienmandatėje Riešės rinkimų apygardoje NR. 55

RINKIMŲ BIULETENIS



ŽYMĖJIMO PAVYZDYS

PAŽYMĖKITE TIK VIENĄ KANDIDATĄ, UŽ KURĮ BALSUOJATE

Rinimų komisijos
antspaudo vieta

Biuletenis privalo būti antspauduotas.



DAIVA ULBINAITĖ

Tėvynės sąjunga-Lietuvos
krikščionys demokratai

WALDEMAR URBAN

Lietuvos lenkų rinkimų akcija-
Krikščioniškų šeimų sąjunga**WALDEMAR URBAN****OKRĘG RZESZA,
REJON WILEŃSKI**

DZIELNICE:

Awizenie I, Rzesza I,
Bujwidziszki, Płocieniszki,
Ciechanowiszki, Dukszty,
Giejsiszki, Mejszagoła,
Korwie, Jęczmieniszki,
Podbrzezie, Glinciszki,
Wesołówka, Wielka Rzesza
I, Pikieliszki, Suderwa I,
Bukiszki I, Rozkazy,
Awizenie II, Rzesza II,
Bukiszki II, Suderwa II,
Wielka Rzesza II***Za rodzinę i pokój! Za sprawiedliwą Litwę dla wszystkich!***

Ameryka na rozdrożu – świat na rozdrożu



„(...) Zwycięstwo Trumpa może mieć takie skutki, jak dojście Hitlera do władzy”, obwieścił swój wywód na temat amerykańskich wyborów autorytet dziennikarski nad Wisłą, redaktor naczelny „Gazety Wyborczej” Adam Michnik. Swoją szokującą niemądry osąd uzasadnił uniwersalnym stwierdzeniem, stosowanym powszechnie w stosunku do konserwatywnej prawicy, że jej zwycięstwo – „to droga prowadząca do dyktatury, w której nie można już swobodnie wymieniać myśli”.

To opinia człowieka odklejonego od resztek rozumu, podsumował eleanorację Michnika publicysta Stanisław Jannecki i nazwał niegdyś, za czasów PRL-u, zasłużonego działacza „niebezpiecznym demokratą”. „Niebezpieczny demokracja” jest bowiem tym niebezpiecznym, że całkowicie zamienia i odwraca pojęcia oraz fakty. Trump podczas swej pierwszej kadencji na urządzie prezydenckim musiał się ciągle mierzyć ze wściekłymi atakami nienawidzącej go liberalno-lewicowej prasy, która kontroluje niemal w całości dyskurs polityczny w USA. W owym czasie „swobodna wymiana myśli”, funkcjonująca czasami na zasadzie, kto dosadniej i bardziej prymitywnie dowali Trumpowi, wymyśli bardziej prymitywny paszkwil na jego temat, nigdy ani na chwilę nie została przerwana ani zakłócona. Swoboda słowa w isticie amerykańskim stylu była w pełni honorowana.

Tymczasem przy obecnej prezydencji demokracji Joe Bidena (którego „vice” jest Kamala Harris, przypominajmy) tzw. kultura woke – czyli wykluczania z dyskursu publicznego (o ile nie wsadzanie do więzienia) wszelkich nieprawomyślnych, głoszących np. prawdę o rodzinie, płci ludzkiej, życiu dzieci w prenatalnym stadium ich rozwoju doszła do nigdy nie spotykanych wcześniej w Ameryce wymiarów. Równolegle tęcza ideologia jest włączana ludziom przemocą, wkładana zwłaszcza młodzieży do głów łopata. Dlatego też uważny obserwator tych zjawisk, redaktor tygodnika „Dorzeczy” Paweł Lisicki stawia pytanie: kto byłby lepszym prezydentem Stanów Zjednoczonych z punktu widzenia interesów Polski – demokracja Kamala Harris czy republikanin Donald Trump? Potem sam odpowiadając na postawione pytanie przypomina, że to za czasów demokratów w USA prześladowani są chrześcijanie, przemocą narzucane są regulacje dotyczące aborcji, upaństwowienia się ideologię gender. Ameryka przestaje być strażniczką wolności, stając się zamordystyczną atrapą demokracji pojmowanej

w klasycznym pojęciu tego słowa, alarmuje polski konserwatywny publicysta. I dalej jeszcze dodaje, że powyższe anomalie demokracji (a Kamala Harris jest szczególnie celującą uczennicą na tym polu) rządzący w Ameryce demokraci zwykli narzucać nie tylko Amerykanom, ale też całemu światu. To jest właśnie najbardziej niebezpieczne, gdy czołowa demokracja świata wynaturza się na skutek toksycznych ideologii. A każda ideologia, należy pamiętać, ma to do siebie, że z czasem staje się inwazyjną, opresyjną, traci wszelkie hamulce i granice. To przecież amerykańscy ambasadorzy w różnych krajach, w tym na Litwie i w Polsce, aktywnie wspierają tzw. parady równości i inne „wydarzenia” z kategorii najnowszych osiągnięć nauki gender studies.

Gdy Donald Trump nazwał rzeczy po imieniu w swoim stylu i przy użyciu temperamentu tylko jemu swoistemu mówiąc o „radikalnych lewicowych bandytach”, których nadał epitetem „vermin” (a więc szkodniki, robactwo), lewicowe elity aż jęknęły z oburzenia i gniewu. Zwłaszcza że ekspresyjny orator na tym nie poprzestał, tylko dorzucił jeszcze do powiedzianego coś o „wrogach wewnętrznych”, „chorych ludziach”, „radikalnych lewicowych szaleńcach”. Słowa owszem niemile, a nawet bardzo dosadne, ale – zapytajmy – co w nich się nie zgadza? Bo, czy nie jest szaleństwem negowanie istnienia płci ludzkiej, istnienia mamy i taty, a nie rodziców „A” i „B”. Czy nie jest szaleństwem zdeprawowanie umysłu domaganie się prawa do zabijania dziecka w jego prenatalnym okresie rozwoju niemal do czasu jego porodu? Albo karanie za nazwanie biologicznego mężczyzny – mężczyzną, a kobiety – kobietą? Jest to czyste szaleństwo neomarksistów, terroryzujących resztę społeczeństwa swymi omamami, nazywanymi przez szaleńców prawami człowieka. Niemniej amerykańska dziennikarka i pisarka, bardzo wpływowa w tym kraju Anne Applebaum za powyższe słowa z mety nazwała Trumpa Hitlerem, Stalinem i Mussolinim w jednej osobie. Odczłowiecza bowiem ludzi tak jak powyżsi znani ze swych sadystycznych skłonności panowie, tłumaczyła.

Wspomniany już Stanisław Jannecki ripostując Applebaum napisał, że to „zasadniczo radykalni lewicowi szaleńcy niszczą demokrację i wartości, wywracają do góry nogami utrwalone pojęcia i marzą o postępowym zamordystwie”. Z kolei Elon Musk, najbardziej znany na świecie miliarder, któremu ideologia lgbt odebrała syna (ogłosił się zmienno płciowym czy jakimś tam i wyrzekł się publicznie ojca) na wynaturzenia Applebaum zareagował wpisem na platformie „X” w swoim stylu. „Nie mogę przestać się śmiać”, napisał na argumenty ad hitlerum, z którymi nie da się polemizować, bo wyszłaby dyskusja o przysłowiowym wielbłądzie. Przestrzegł jednak w innym miejscu, że w razie wygranej Harris zniknie ostatni bezpiecznik,

chroniący demokrację na świecie przed atakami radykalnych lewicowych ideologów.

John O’Sullivan, doradca legendarnej angielskiej premier Margaret Thatcher, gdy już przeszedł na emeryturę, napisał książkę o tamtych czasach. Jej tytuł to – „Prezydent, papież, premier”, a główne przesłanie ma charakter metafizyczny (Sullivan był praktykującym katolikiem). Autor, jako doradca jednego z najważniejszych polityków tamtej epoki, znał jej zawoilości, wyzwania i niebezpieczeństwa, co się nazywa, od kuchni. Analizując złożoność i można powiedzieć po ludzku beznadziejność ówczesnej sytuacji geopolitycznej, doszedł do wniosku, że to sama Opatrzność wybrała prezydenta Ronalda Reagana, papieża Jana Pawła II oraz premier Margaret Thatcher, by ratować pokój i świat przed samozagładą. Takie zagrożenie istniało ze strony „Imperium zła”, jak amerykański prezydent nazwał ówczesny Związek Radziecki. Wybrani przez Boga politycy musieli przejść ciężkie próby życiowe. Dość powiedzieć, że każdy z nich przeżył zamach na własne życie. I w każdym przypadku każdy z nich z życiem uszedł w sposób niewytłumaczalny, nadprzyrodzony. Ktoś zatem musiał nad nimi czuwać, doszedł do wniosku po dokładnych analizach sytuacji Sullivan. Podobnie zresztą mówił Jan Paweł II, gdy wyjaśniał, że strzał z pistoletu oddała jedna ręka, ale kulę prowadziła inna. Analogicznie niewytłumaczalne okoliczności działy się w przypadku zamachu na premier Wielkiej Brytanii, którą bombą próbowali poczęstować terroryści z IRA. Założyli ją w hotelu, gdzie miała nocować Thatcher i musiała zginąć. Tak by też stało się, gdyby nie fakt, że tym razem wyjątkowo łóżko postawiono przy ścianie nośnej budynku, który po wybuchu całkowicie się niemal zawalił. Premier uratowała właśnie masywna ściana nośna.

Potem był Reykjavik i historyczne negocjacje o nuklearnym rozbrojeniu między Michaiłem Gorbaczowem a Ronaldem Reaganem. Gorbaczow w nich bledował, udawał kowboja, by wynegocjować korzystne dla ZSRR warunki połowiczne, gdy chodzi o rozbrojenie. Doradcy Reagana namawiali amerykańskiego prezydenta, by się na nie zgodził. Obwieścił tym samym zatrzwożonemu perspektywą nuklearnej katastrofy światu sukces. Reagan jednak był twardy. Postawił warunek: albo wszystko, albo nic. Gorbaczow w końcu musiał się zgodzić. Wkrótce po tym ZSRR rozpadł się, jak domek z kart.

Trump w trakcie trwającej kampanii wyborczej przeżył już dwa zamachy na swe życie. Przy tym za pierwszym razem kula snajpera nie trafiła go w skroń tylko dlatego, że on w ostatnim ułamku sekundy odwrócił głowę. Ucierpiał więc tylko ucho prezydenta. I choć Trump nie jest aniołem, to jednak wierzymy, że Opatrzność nie myliła się ratując życie swemu wybranemu...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Były zesłaniec, desydet ks. Julius Sasnauskas kandydatem do Nagrody Wolności

Komisja Nagród Wolności zdecydowała, że tegoroczna Nagroda Wolności ma zostać przyznana byłemu dysydentowi, zesłańcowi ks. Juliusowi Sasnauskasowi. Ostateczną decyzję w tej sprawie ma podjąć Sejm RL. Sasnauskas zaangażował się w walkę o wolność w bardzo młodym wieku, a po raz pierwszy został aresztowany jeszcze jako nastolatek. Współpracował z podziemnymi czasopismami, a w 1978 roku wraz z Antanasem Terleckasem założył Ligę Wolności Litwy. Rok później przygotował memorandum 45 obywateli państw bałtyckich. Było to publiczne wezwanie do wolności i przywrócenie niepodległości oraz do potępienia paktu Ribbentrop-Mołotow i jego tajnych protokołów. Nagroda – statuetka oraz premia w wysokości około 11 tysięcy euro – jest wręczana laureatowi 13 stycznia, w dniu Obrońców Wolności.



Podżegacz osadzony w areszcie na okres trzech miesięcy



Na trzy miesiące pozbawienia wolności został skazany na mocy postanowienia sądu 37-latek, którego podejrzewa się o podpalenie kilku budynków, w tej liczbie Ministerstwa Ochrony Kraju. Mężczyzna usłyszał zarzuty o uszkodzeniu cudzego mienia w sposób niebezpieczny dla otoczenia. Podejrzany będzie przebywał za kratkami do 20 stycznia 2025 roku. Minister obrony narodowej Laurynas Kasčiūnas uważa, że podpalenia nie były związane z sabotażem, ale były „chuliński wybrkiem pijanej osoby”. Będący pod wpływem alkoholu podejrzany podpalił w minioną niedzielę drzwi Ministerstwa Ochrony Kraju, zainstalowaną na parterze Prokuratury Generalnej folię ochronną, kontenera na śmieci oraz drzwi klatki schodowej trzypiętowego budynku przy ulicy Odminų w Wilnie.

Podwyżka dla nauczycieli od września przyszłego roku

8-procentową podwyżkę wynagrodzeń od września 2025 roku otrzymają nauczyciele i pracownicy systemu oświaty na Litwie. Podwyżka jest skutkiem nowego porozumienia zawartego i podpisanego w tym tygodniu pomiędzy Ministerstwem Edukacji, Nauki i Sportu oraz cztery branżowe związki zawodowe. Ministra Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė podkreśliła, że jest to ważny krok w kierunku poprawy warunków pracy nauczycieli, a negocjacje, które trwały przez całe lato, były konstruktywne. Opozycja natomiast wyraziła zdziwienie z powodu tego, że podpisanie umowy „dziwnym trafem” zbiegło się w czasie z drugą turą wyborów parlamentarnych.



W 2024 roku 93 osoby straciły życie na skutek utonięcia



Z danych Departamentu Ochrony Przeciwpowodzi i Ratownictwa przy MSW Litwy wynika, że tylko latem 2024 roku w akwenach wodnych na Litwie utonęło 46 osób, w tym dwoje dzieci. W sumie, do tej pory w tym roku utonęły 93 osoby. Na skutek interwencji strażaków udało się uratować życie 23 osobom, w tym dla trojga dzieci. Ofiarami tragedii na wodzie częściej byli mężczyźni niż kobiety, Utonęło ich aż sześć razy więcej niż kobiet, a średnia wieku topielców wynosiła 55 lat. Z danych Eurostatu wynika, że w 2021 roku Litwa zajmowała 3. miejsce w UE pod względem liczby utonięć – z 52 przypadkami na milion mieszkańców. Wyprzedzały ją jedynie Łotwa (62) oraz Rumunia (53). Dla porównania, w Luksemburgu liczba utonięć wyniosła zaledwie 2 na milion, a średnia unijna wynosiła 12.

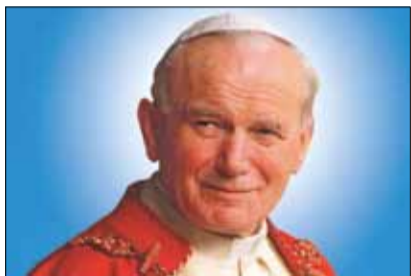


Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

46 lat temu ks. kard. Karol Wojtyła został wybrany na papieża

16 października 1978 roku na balkonie Bazyliki św. Piotra w Watykanie padły słowa, które na zawsze zapisały się w pamięci milionów wiernych: „Staję przed wami wszystkimi, aby wyznać naszą wspólną wiarę, naszą nadzieję, naszą ufność pokładaną w Matce Chrystusa i Kościoła, a także, aby rozpocząć na tej drodze historii i Kościoła z pomocą Boga i z pomocą ludzi”. Wypowiedział je wówczas nowo wybrany papież z Polski – Jan Paweł II. Karol Wojtyła był pierwszym od ponad 400 lat biskupem Rzymu pochodzącym spoza Włoch. To wydarzenie skierowało oczy świata na Watykan i stało się symbolem nadziei oraz zmian, jakie miały nadejść.



PL-LT

Karol Wojtyła - nasz Papież!

Anna

Jak ten czas szybko upływa. Wydaje się że tak niedawno Jan Paweł II był z nami, a przewodził Kościołowi przeciw ponad ćwierć wieku. Tymczasem to już tyle lat odkąd odszedł do Domu Ojca.

Święty Janie Pawle II, módl się za nami!

K.M.

Jan Paweł II uczył nas, że aby znaleźć źródło, trzeba iść pod prąd. Prawda zawsze zwycięży!!!

Krystyna

Wielki Papież, wielki Człowiek, wielki Polak!

Janina

„Nie lękajcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi.” Słowa JP2 są wciąż naszym drogowskazem na życie.

E.A.

„W imię postępu i nowoczesności prezentuje się jako przestarzałe takie wartości, jak wierność, czystość, poświęcenie, którymi wyróżniły się i nadal wyróżniają rzesze chrześcijańskich matek i narzeczonych. (...) Dziękujemy wam, heroiczne matki, za waszą miłość niczym nie przewyższoną!”

Jan Paweł II Encyklika „Evangelium vitae”

R.

Jan Paweł II tak pięknie mówił o macierzyństwie, o roli matki. Dlatego smutno gdy dziś atakują nas promowaniem aborcji czyli zabijania niewinnych, nienarodzonych dzieci.

Grażyna

Musimy na co dzień żyć wskazaniem Jana Pawła II. Jak nas nauczał: Miarą cywilizacji – miarą uniwersalną, ponadczasową, obejmującą wszystkie kultury – jest jej stosunek do życia. Cywilizacja, która odrzuca bezbronnych, zasługuje na miano barbarzyńskiej. Choćby nawet miała wielkie osiągnięcia gospodarcze, techniczne, artystyczne, naukowe.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia? Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody! Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Polacy na Litwie z kolejnym parlamentarnym sukcesem wyborczym, jako jedyni na świecie

Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin, jedyna polska partia parlamentarna na świecie poza Polską, pod przewodnictwem Waldemara Tomaszewskiego odniosła kolejny sukces. Już po pierwszej rundzie wyborów zdobyła dwa mandaty, które obejmują Jarosław Narkiewicz i Rita Tamašunienė, a jeszcze trzech przedstawicieli partii będzie walczyć w drugiej turze.

Zgodnie z ordynacją wyborczą 141-osobowy Sejm Litwy jest wybierany w dwojaki sposób: 71 posłów obywatele wybierają w okręgach jednomandatowych, natomiast 70 – w wielomandatowych.

Adam

Gratuluje uzyskanego wysokiego poparcia i zdobycia już dwóch mandatów po pierwszej turze. Życzę również powodzenia w drugiej turze i kolejnych zwycięstw.

Janusz

Wynik 4 procent dla naszej listy w skali kraju to niewątpliwый sukces, podczas gdy osiem partii litewskich uzyskało gorsze wyniki. Trzymam kciuki za drugą rundę!

E.A.

Na Wileńszczyźnie jak zawsze wyborcy poparli AWPL. Nawet mimo prób rozbijackich działań czy nieprzychylnych mediów.

Patriota

4 proc. w skali kraju to ogromny sukces, gdy osiem partii otrzymało mniej niż AWPL. Ale z ręką na sercu trzeba powiedzieć, że oprócz landsbergistów, którzy wprowadzili nam próg wyborczy i chcieli nas wyeliminować i zniszczyć, tak naprawdę krecią robotę robili nasi sprzedawcy, którzy generalnie się skompromitowali uzyskując kiepskie wyniki, ale jakieś tam głosy odebrali. Wstyd i hańba dla Komarowskiego, Pietkiewicz i Cytackiej, którzy zdradzili polską sprawę i polską społeczność.

z Polski

W Polsce brakuje takiego lidera jak Waldemar Tomaszewski, bo to prawdziwy lider na trudne czasy, to polityk prawdziwych wartości i zasad.

Bohatyrowicz

Jesteście w politycznej ekstraklasie, brawo!

Ania z Wrocławia

Nie ma drugiej takiej polskiej partii na świecie, jestem z was dumna.



Maria L.

Tak te 4 proc. to naprawdę solidny wynik. Pamiętam, gdy na początku lat dziewięćdziesiątych, gdy nie było jeszcze progu wyborczego, lista ZPL organizacji społeczno-politycznej, jako jedyna lista polska i nie tylko polska, ale też mniejszości narodowych, otrzymała 2 proc. w skali kraju. Bez progu wyborczego otrzymała 2 mandaty z listy ogólnokrajowej + 2 mandaty Polacy zdobyli z okręgów jednomandatowych. Obecne 4 proc. głosów z listy krajowej i dwa mandaty w pierwszej turze oraz trzech kandydatów w drugiej, to naprawdę jest ogromny wzrost poparcia dla polskiej partii na Litwie.

Pióromont

W tych warunkach ciągłego ataku z każdej strony to naprawdę imponujący wynik.

gratuluje

Brawo za rezultat, dwóch posłów już mamy, a teraz sprawa najważniejsza to zwyciężyć w trzech okręgach w których mamy swoich kandydatów w drugiej turze.

z Polski

Ten próg wyborczy 5 proc. dla mniejszości narodowych oczywiście wprowadzono na Litwie z premedytacją, przede wszystkim przeciwko Polakom. To sytuacja anormalna w skali europejskiej. Dlatego szacunek dla wilniuków że walczą, są w politycznej ekstraklasie pod własnym, polskim szyldem, a nawet zdobywają mandaty poselskie. Kto wie, może te polskie mandaty okażą się dużo ważyc po drugiej turze, gdy będzie się decydowała sytuacja na litewskiej scenie politycznej.

Wilniuk z Gdańska

Polska partia na Litwie jest jak mocny okręt pod biało-czerwoną banderą, który musi płynąć pod

prąd i to podczas nieustannego sztormu. Na szczęście ma swojego niezłomnego kapitana W. Tomaszewskiego, który dzięki wielkiemu doświadczeniu, zasadom i wartościom patriotycznym oraz chrześcijańskim wie jak nawigować polskim okrętem pomiędzy nieprzyjawnymi rafami litewskiej polityki.

Darek

Jeszcze dwa tygodnie ciężkiej pracy i skierowanie sił tam, gdzie Polacy walczą w trzech okręgach w drugiej turze. Jak najbardziej jest możliwe zwycięstwo i uzyskanie łącznie nawet pięciu mandatów. W zależności od wyników innych partii i układu sił może się to okazać kluczowe w tworzeniu nowych scenariuszy sejmowych i rządowych.

Jerzy

W nowej kadencji AWPL z pewnością będzie głosem sumienia w Sejmie.

Bronimy polskości ale także opowiadamy się za życiem, tradycyjną rodziną, poszanowaniem dla życia, troską o seniorów i najstarszych, wartościami chrześcijańskimi z których wyrosła cywilizacja europejska. Te fundamenty programowe pozostają niezmiennie.

Wachter

Polskie przyczółki na Wileńszczyźnie obronione i znowu pokazały, że są bastionem dla AWPL. Ważne jest teraz by wygrać w wyborczej dogrywce i zwiększyć siłę polskiego głosu w nowym litewskim sejmie.

Anna

„My, Polacy z Wileńszczyzny, Nas niemało tutaj jest, Nie żyjemy na obczyźnie, Tu ojczyzna nasza jest!”

Chicago

Brawo Rodacy, Polacy! Jeden Naród ponad granicami!



Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj,
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 24-30 października 2024 r.

- ☐ 24 października 1722 r. zmarł Konstanty Brzostowski, biskup wileński. Koronował obraz Matki Boskiej w Trokach, sprowadził do Wilna pijarów.
- ☐ 24 października 1951 r. zmarł w Wilnie Marian Stefan Plater-Broel, bibliofil, dyrektor wileńskiego Banku Ziemiańskiego.
- ☐ 24 października 2009 r. zmarł Jerzy Surwiło, znany wileński dziennikarz, publicysta i pisarz.
- ☐ 25 października 1824 r. Adam Mickiewicz z wyroku cara Aleksandra I na zawsze opuścił Wilno.
- ☐ 25 października 1966 r. zmarł Witold Grabowski, prawnik, minister. Uczestniczył w walkach o Wilno w 1920 r. Ukończył prawo na USB. Pracował w Delegaturze Rządu Polskiego przy rządzie Litwy Środkowej, a następnie w okręgowej Izbie Kontroli Państwa w Wilnie.
- ☐ 27 października 1929 r. zmarł Rafał Radziwiłłowicz, lekarz, profesor kliniki psychiatrycznej USB.
- ☐ 27 października 1987 r. zmarł Władysław Suszyński, ksiądz, profesor Seminarium Duchownego w Wilnie. Po wojnie organizował przeniesienie seminarium z Wilna do Białegostoku i był jego rektorem.
- ☐ 28 października 1914 r. urodził się Jerzy Jensz, inżynier, żołnierz wileńskiej AK. Wraz z Arturem Rychterem 13 lipca 1944 r. zawiesił biało-czerwony sztandar na Górze Zamkowej w Wilnie.
- ☐ 28 października 2002 r. zmarł Józef Maśliński, reżyser, poeta, pisarz. W latach międzywojennych był kierownikiem literackim Teatru Miejskiego w Wilnie
- ☐ 29 października 1889 r. urodził się w Wilnie Ludomir Śledziński, malarz, rzeźbiarz, profesor katedry malarskiej na USB.
- ☐ 30 października 1728 r. urodził się Marcin Poczobut-Odlanicki, astronom, profesor i rektor Akademii Wileńskiej.
- ☐ 30 października 1936 r. w Bohdanowie zmarł Ferdynand Ruszczyk, malarz, grafik, scenograf, organizator życia artystycznego w Wilnie, dziekan Wydziału Sztuk Pięknych USB.

Ferdynand Ruszczyk –
malarz, grafik, dziekan USB

Ferdynand Ruszczyk urodził się 10 grudnia 1870 r. w Bohdanowie w rodzinie Edwarda Ruszczyca, urzędnika kolejowego i Anny Alwiny z Munchów. Zgodnie z przyjętym na dworach szlacheckich zwyczajem, Ferdynand Ruszczyk do trzynastego roku życia uczył się w domu. W 1883 r. został posłany do gimnazjum. Równocześnie z nauką szkolną uczył się rysunku. Gimnazjum w Mińsku ukończył z wyróżnieniem w 1890 r. W tym samym roku rozpoczął studia prawnicze na Uniwersytecie w Petersburgu. Nie zaniedbał jednak kształcenia artystycznego i uczęszczał, jako wolny słuchacz, na wykłady na petersburskiej Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Za zgodą rodziców, po dwu latach, zrezygnował ze studiów prawniczych i zdał egzamin na Akademię Sztuk Pięknych, na której w latach 1892–1897 studiował malarstwo pod kierunkiem Iwana Szyszkina i Archipa Kuindźego. Podróżował m.in. na Krym, do Francji, Niemiec, Włoch i Szwecji.

W 1897 r. debiutował na wystawie prac dyplomowych ASP w Petersburgu i do 1900 r. jego prace były prezentowane podczas dorocznych wystaw tej akademii.

Po ukończeniu Akademii, w 1898 r., przeniósł się do rodzinnego Bohdanowa. W latach 1898–1902 odbył szereg podróży studyjnych,



m.in. do Monachium, Berlina, Dreżna, Paryża, Wenecji. Po powrocie z jednego z takich wyjazdów, w 1898, namalował jeden z najbardziej znanych obrazów „Ziemia”. Pierwsza wystawa prac Ruszczyca miała miejsce w Wilnie w 1899 r. Od 1900 r. był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. W tym samym roku wziął udział w wystawie zorganizowanej z okazji

500-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1903 r. zorganizował w Wilnie wystawę „Ars”. Od 1904 r. był profesorem warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych, a w 1907 r. przejął katedrę pejzażu na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

10 października 1913 r. 43-letni artysta zawarł związek małżeński z młodszą od siebie o 22 lata Reginą Rouck. W latach 1916–1917 w dworze Ruszczyków w Bohdanowie stacjonowały wojska niemieckie, artysta z rodziną zajmował dwa pokoje. W 1918 Bohdanów został zajęty przez Armię Czerwoną. Ruszczyk czynnie uczestniczył w walkach o Wileńszczyznę. Wstąpił do tzw. Armii Ochotniczej. Był współorganizatorem oraz czterokrotnym dziekanem Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego, który w 1923 r. powiększył się o Zakład Architektury.

W 1935 r. otrzymał tytuł profesora honorowego Uniwersytetu Stefana Batorego z rąk prezydenta Ignacego Mościckiego.

W 1932 r. został częściowo sparaliżowany. Pod opieką córki i żony powrócił do zdrowia, choć wadał jedynie lewą ręką, którą nadal malował. W 1935 przeniósł się z Wilna do rodzinnego Bohdanowa, w którym 30 października 1936 r. zmarł. Tam też został pochowany na zachowanym do dziś cmentarzu.

Święto twórczości religijnej KSPL w DKP

My Jana Pawła uczniowie

Dobłą tradycją Katolickiego Stowarzyszenia Polaków na Litwie jest organizowanie święta twórczości religijnej ku czci św. Jana Pawła II. I tym razem było nie inaczej. 19 października w Domu Kultury Polskiej w Wilnie zgromadzili się, aby uczcić św. Jana Pawła II z okazji 46 rocznicy wyboru na papieża. Przybyli także kapłani – ks. Wiktor Kudriaszow z parafii św. Jana Pawła II i ks. Algis Vaickūnas z parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP na Zwierzynku.

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” – tym katolickim powitaniem przywitała wszystkich przybyłych na święto prezeska KSPL Paulina Mielko. W kilku zdaniach przypomniała postać Jana Pawła II. Jak powiedziała był dla niej tym człowiekiem, który jak Mojżesz wyprowadził swój lud z niewoli. Wieloletni członek stowarzyszenia Jan Tankiewicz zaprezentował własny wiersz o Wielkim Rodaku. Zabierający głos ks. Wiktor Kudriaszow mówił, że Jan Paweł II bronił życia nienarodzonych, sprzeciwiał się aborcji, eutanazji i stosunkom homoseksualnym. Dzięki niemu wielu się ludzi nawróciło. Ks. Wiktor zastanawiał się jak przekonać młode pokolenie do nauk papieża, podając rady na to. Wspomniał też o bł. ks. Jerzym Popiełuszcze, którego 40 rocznica męczeńskiej śmierci właśnie na 19 października

przypadała. Jak mówił ks. Popiełuszko brał udział w przygotowaniu dwóch wizyt apostolskich papieża Jana Pawła II do Polski. Życzył



zgrupowanym przyjaźni z Janem Pawłem II. Poprosił też o modlitwę w intencji rozpoczęcia budowy kościoła pod wezwaniem właśnie św. Jana Pawła II.

Ks. Algis Vaickūnas podzielił

się wspomnieniami z pielgrzymki do Watykanu i pielgrzymki w 1999 r. do Ełku, gdy 8 czerwca podczas Mszy św. celebrowanej przez papieża wraz z liczną grupą księży czytał Ewangelię. Był spięty, z lękiem w duszy, ale gdy zobaczył Jana Pawła II lęk i napięcie opadły a wróciły siły duchowe. Ks. Algis krótko opowiedział o różańcu, który, jak się wyraził, jest bronią mocniejszą od bomby atomowej i był ulubioną modlitwą papieża.

Następnie wystąpił solista Jarosław Królikowski z parafii rudomińskiej, niejednokrotny uczestnik święta twórczości religijnej, akompaniując na gitarze wykonał wiersze Aleksandra Śniezki „Ty wciąż wśród nas”, „Byłeś, jesteś, będziesz”. Poeta wileński Aleksander Śniezko czytał odnalezione we własnym archiwum wiersze „Niech mówią, że to nie jest mi-



łość”, „Nasz Ojciec”, wstęp poetycki do piosenki hebrajskiej „Hevenu Shalom Aleichem”. Siegnął też do tomiku poetyckiego „Szukałem Cię, Jezu” czytając wiersz „Tam, gdzie Ty”. Zaprezentował też wiersz „Znalazłem Cię, Jezu”, jako swoistą odpowiedź poety na pytanie gdzie można znaleźć Jezusa. Najmłodsza uczestniczka imprezy Marika Korżovaite przeczytała wiersz Jana Pawła II poświęcony swej matce Emilii.

Gdy ucichły strofy poezji zabrzmiał śpiew duetu wokalnego w osobach Gabrieli Rusakiewicz i Emilii Karpowicz (kier. Bożena Krasitowa). Zaprezentował piosenki o Bogu, który jest wielki, o bratnich duszach i w stylu muzyki rap utwór

„Lolek” z repertuaru Magdy Anioł. „Nie ma lepszego od Jana Pawła Drugiego” – śpiewała ten refren piosenki „Lolek” wraz z duetem zgromadzona publiczność.

Renata Utowka, nauczycielka plastyki w gimnazjum im. F. Ruszczyca w Rudominie i Pogirach przyniosła ze sobą dwie ikony – Matki Bożej z małym Jezusem i Chrystusa. Opowiedziała o technice, a raczej sztuce pisania ikon. Uczy się teraz na 3 kursie studium pisania ikon przy prawosławnym Soborze Przczystej Bogurodzicy w Wilnie. Zwierzyla się, że pisze teraz ikonę Matki Boskiej Smoleńskiej.

Święto wieńczyła piosenka – hymn rodziny szkół imienia Jana Pawła II – „My Jana Pawła uczniowie” na melodię ulubionej przez papieża piosenki „Barka”, zaintonowana przez Łukasza Korżowa, do śpiewania której przyłączyli się zgromadzeni.

Ksiądz Algis Vaickūnas udzielił zebranym błogosławieństwa Bożego, a ks. Wiktor Kudriaszow pobłogosławił pokarmy przygotowane na agapę – wspólny posiłek chrześcijan.

Imprezie towarzyszyła wystawa rysunków uczniów progimnazjum im. Jana Pawła II, przedstawiających papieża oraz wystawa fotograficzna z pielgrzymki Katolickiego Stowarzyszenia Polaków na Litwie śladami Ojca Świętego Jana Pawła II do Kalwarii Zebrzydowskiej, Łagiewnik i Krakowa w 2019 r.

Jan Lewicki
Fot. autor



XXIV Dzień Papieski w Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczukach

„Św. Jan Paweł II. Ewangelia starości i cierpienia”

Hasłem tegorocznego Dnia Papieskiego są słowa, które w pontyfikacie Papieża Polaka były obecne i namacalne. Ból i cierpienie, stanowiły szczególny rys życia i posługi Karola Wojtyły. Św. Jan Paweł II był jednym z najbardziej znanych pacjentów na świecie, którego chorobę śledził cały świat. Przychodnię Gemelli, sam często nazywał „trzecim Watykanem”.

Ludzie na całym świecie „na żywo” śledzili nie tylko proces stopniowego pogarszania się stanu zdrowia papieża, ale także powolnego odchodzenia „do domu Ojca”. Św. Jan Paweł II niewątpliwie był jednym z najbardziej znanych na świecie seniorów. 79-letni Jan Paweł II skierował do seniorów list o

niezwykle wymownym tytule: „Do moich braci i siostr – ludzi w poddeszłym wieku”. Podejmując temat starości, św. Jan Paweł II zwrócił się także do ludzi młodych: „Wzywam was, młodzi przyjaciele, byście trak-

towali ludzi starszych wielkodusznie i z miłością. Starsi potrafią dać wam znacznie więcej, niż możecie sobie wyobrazić”.

W Gimnazjum Stanisława Moniuszki w Kowalczukach podczas

lekcji religii, uczniowie młodszych klas mieli okazję podać przykłady tego, co zawdzięczają swoim babciom i dziadkom. Natomiast starsi uczniowie omawiali w jaki sposób mogą wspierać osoby starsze i cierpiące. Wśród podjętych w gimnazjum inicjatyw związanych z XXIV Dniem Papieskim są m. in.: rozmowy i spotkania ze swoimi babkami i dziadkami, podczas których dzieci umiłą czas osobom starszym, czytają wiersze Tuwima lub Brzechwy oraz rozwiązują zagadki.

Nauczyciele, dzieci i młodzież z klas starszych i młodszych udali się do pomnika św. Jana Pawła II, który znajduje się na placu przykościelnym, by złożyć kwiaty i zapalić znicze, wspólnie zaśpiewać piosenki ku czci św. Jana Pawła II oraz

wygłosić rozważania o cierpieniu pt. „Św. Jan Paweł II. „Ewangelia starości i cierpienia”.

Dyrektor gimnazjum Katarzyna Macuk podziękowała młodzieży za piękny i wzruszający występ oraz nauczycielom, zaangażowanym w przygotowanie uroczystości i dodała, że jako chrześcijanie wezwani jesteśmy wspierać osoby starsze i cierpiące, abyśmy podążali za Chrystusem: stawali się świętymi jak nasz Wielki Polak.

Dziękujemy księdzu proboszczowi Henrykowi Naumowiczowi za umożliwienie występu uczniów i objęcie modlitwą wszystkich przybyłych na obchody XXIV Dnia Papieskiego.

Lila Spiridowicz,
nauczycielka metodyk religii
Fot. Romualda Balukonienė



Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym pięćdziesiątym piątym wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.



FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
24 października 2024
św. Antoniego, Marii Clareta,
biskupa, wspomnienie**

Łk 12, 49-53

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i bardzo pragnę, aby już zapłonęła. Chrzcist mam przyjąć i jakże jestem udręczony, aż się to wypełni. Czy sądzicie, że przyszedłem, aby dać ziemi pokój? Ależ nie! – mówię wam – raczej rozłam. Odtąd bowiem w jednym domu pięciu poróżni się między sobą: trzech stanie przeciwko dwóm, a dwóch przeciwko trzem. Poróżnią się: ojciec z synem, a syn z ojcem; matka z córką, a córka z matką; teściowa ze swoją synową, a synowa z teściową”.

OGIEN WIARY I PRAWDY

Dzisiejsza Ewangelia należy do tych, które możemy określić jako niewygodne. Jezus przynosi rozłam, a nie pokój. Jak to rozumieć? O jakim ogniu mówi Jezus? Jezus mówi o ogniu wiary i prawdy, o ogniu miłości na krzyżu, który wypali wszystkie grzechy człowieka. Niestety, ten ogień nie zostanie przyjęty przez wszystkich. Człowiek wierzący, pragnący żyć ogniem wiary i prawdy, stojący po stronie krzyża będzie często odrzucany, nierozumiany, nawet we własnej rodzinie. Jednak nie może się tym zrażać. Powinien nieść miłość Boga innym,

dawać świadectwo, modlić się za swoich bliskich, aby zrozumieli, że wiara daje szczęście.

Jezu, pragnę zawsze stać po Twojej stronie, proszę o wytrwałość i radość głoszenia Twojej miłości.

**Piątek,
25 października 2024**

Łk 12, 54-59

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus mówił do tłumów: „Kiedy zobaczycie chmurę przychodzącą z zachodu, zaraz mówicie: «Będzie deszcz». I tak bywa. A kiedy wieje wiatr z południa, mówicie: «Będzie upał». I tak się dzieje. Obłudnicy! Umiecie rozeznawać to, co dzieje się na ziemi i niebie, a czemu nie potraficie rozeznaczyć obecnego czasu? Dlaczego więc sami z siebie nie rozsądzacie, co jest słuszne? Kiedy idziesz ze swoim przeciwnikiem do urzędnika, postaraj się już w drodze zawrzeć z nim ugodę, aby cię nie zaprowadził do sędziego. Bo sędzia wyda cię strażnikowi, a strażnik zamknie cię w więzieniu. Mówię ci, nie wyjdiesz stamtąd, dopóki nie oddasz ostatniego grosza”.

SZTUKA ROZEZNAWANIA

O wiele łatwiej rozpoznawać znaki przyrody czy zmiany pogody niż rozumieć ludzkie serca i odkrywać

działanie Boga w codzienności. A przecież do każdej z tych rzeczywistości podchodzimy z tym samym umysłem i sercem. Dlaczego więc jest nam tak trudno? Jezus mówi nam, że umiejętność rozeznawania spraw ludzkich i Bożych jest o wiele ważniejsza od znajomości praw natury. Podobnie życie w zgodzie z Bogiem i braćmi jest ważniejsze od życia w pokoju na tle natury. Umiejętność słuchania i rozmowy prowadzi do wzajemnego zrozumienia, pojednania i zgody.

Jezu, proszę, daj mi mądrość serca i pokorę, potrzebne do szukania zgody i pojednania.

**Sobota,
26 października 2024**

Łk 13, 1-9

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Do Jezusa przyszli jacyś ludzie, którzy opowiedzieli Mu o Galilejczykach, których Piłat zabił, gdy składali ofiary. On im tak powiedział: „Uważacie, że ci Galilejczycy, którzy to ucierpieli, byli większymi grzesznikami od wszystkich innych Galilejczyków? Otóż nie! Ale mówię wam, że jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Czy uważacie, że tamtych osiemnastu, na których zawałła się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż wszyscy mieszkańcy Jeruzalem? Otóż nie! Ale mówię wam, że jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie”. Opowiedział im taką przypowieść: „Ktoś miał w swojej winnicy drzewo figowe. Gdy przyszedł szukać na nim owocu, nic nie znalazł. Powiedział więc do ogrodnika: «Już od trzech lat przychodzę szukać owocu na tym drzewie, a nie znajduję. Wytnij je! Po co jeszcze wyjąławia ziemię?». Lecz on mu odpowiedział: «Panie, pozostaw je jeszcze na rok. Ja okopię je i obłożę nawozem. Może zaowocuje. A jeśli nie, wtedy je usuniesz”.

JAKIE ŻYCIE, TAKA ŚMIERĆ

Ludzie przychodzący do Jezusa są wstrząśnięci brutalnością Piłata i tragiczną śmiercią Galilejczyków. Odpowiedź Jezusa i przykład, który dodaje od siebie, zaskakują nie tylko słuchaczy, ale i nas dzisiaj. Jezus zwraca uwagę, że nie tyle rodzaj śmierci jest ważny, ile przygotowanie na nią. Czy będzie to śmierć spokojna czy też tragiczna, jak w katastrofie w Siloam, lub brutalna, jak podczas masakry w Galilei, jest kwestią drugorzędną wobec naszej osobistej relacji z Bogiem. Jeśli się nie nawrócimy, wówczas nawet najłagodniejsza śmierć nas zaskoczy. Nawrócenie to nie tylko działanie człowieka. To przede wszystkim zaufanie Boga do człowieka, wiara w jego zdolność do przemiany i owocnego życia. Bóg jest cierpliwy i miłosierny. Nie nadużywajmy Jego zaufania, lecz przyjmujmy je z wdzięcznością.

Panie, sercem skruszonym dziękuję Ci, że dajesz mi czas, abym mógł się nawrócić i pogłębić moją relację z Tobą.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

27 października 2024
30 niedziela zwykła

Mk 10, 46b-52

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Kiedy Jezus razem z uczniami i sporym tłumem wychodził z Jerycha, siedział przy drodze niewidomy żebrak Bartymeusz, syn Tymeusza. Słyszając, że Jezus z Nazaretu przechodzi, zaczął głośno krzyknąć: „Synu Dawida, Jezusie, zmiłuj się nade mną!”. Wielu nakazywało mu, aby umilkł, lecz on jeszcze głośniej krzyknął: „Synu Dawida, zmiłuj się nade mną!”. Wtedy Jezus zatrzymał się i rzekł: „Zawołajcie go!”. I przywołali niewidomego, mówiąc mu: „Odważ się, wstań, woła cię!”. On zrzucił z siebie płaszcz, zerwał się i szedł do Jezusa. A Jezus zwrócił się do niego: „Co chcesz, abym ci uczynił?”. Niewidomy odpowiedział Mu: „Rabbuni, żebym przejrzał”. Odrzekł Jezus: „Idź, twoja wiara cię uzdrowiła”. Zaraz przejrzał i szedł drogą za Nim.

„PANIE, ŻEBYM PRZEJRZAŁ”

Wiara uzdrawia, daje światło, przejrzanie. Warto o tym pamiętać, bo bardzo często w życiu duchowym jesteśmy jak ten niewidomy pod Jerychem. W chwilach trudnych, gdy szukamy Boga, wołamy do Niego. Chcemy, by nas usłyszał i pomógł nam. Ale świat i inni ludzie próbują zagłuszyć i nas, i Boga. Nie chcą, by nasz głos dotarł do Niego, aby On mógł odpowiedzieć. Zagłuszają kolorowymi reklamami, a nawet ateistycznymi billboardami, zakłamując rzeczywistość. Tymczasem „żebym przejrzał” dosłownie po grecku oznacza: „żebym spojrział w górę”. Te słowa powinny być naszą codzienną modlitwą, abyśmy podnieśli wzrok, spojrzeli w górę i widzieli Jezusa w naszym życiu.

Jezu, pragnę przejrzeć. Chcę widzieć lepiej i głębiej. Pragnę patrzeć ku Tobie.

Poniedziałek, 28 października 2024 Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza, święto

Łk 6, 12-19

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga. Kiedy nastał dzień, przywołał swoich uczniów i wybrał z nich dwunastu, których nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem, jego brata Andrzeja, Jakuba, Jana, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Szymona, zwanego Gorliwym, Judę, syna Jakuba, i Judasza Iskariotę, który został zdrajcą. Zszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Był tam wielki tłum Jego uczniów oraz mnóstwo ludzi z całej Judei i z Jeruzalem, z wybrzeża Tyru i Sydonu, którzy przybyli, aby Go słuchać i zyskać uzdrowienie ze swoich chorób. Także dręczeni przez duchy nieczyste byli uzdrawiani. A każdy z tłumy starał się Go dotknąć, bo moc wychodziła od Niego i uzdrowiała wszystkich.

TAJEMNICA MODLITWY JEZUSA

Każdy z nas, tak jak apostołowie, jest w Sercu Jezusa.



FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Dlatego warto zatrzymać się nad tajemnicą Jego modlitwy: „Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga”. To modlitwa serca, w ukryciu i pokorze przed Ojcem. Jezus na modlitwie jednoczy się w ciszy z Ojcem. A jak wygląda nasza modlitwa? Czy nawiązujemy w niej relację z Bogiem? Czy modlimy się o zbawienie? Czy dziękujemy Jezusowi za dar modlitwy, za dar spotkania? Modlitwa powinna być na pierwszym miejscu w naszym życiu. Wszystko w naszym życiu powinno zaczynać się od Ojca i zmierzać ku Niemu.

Panie, dziękuję Ci, że jestem w Twoim Sercu. Proszę, wspieraj mnie, abym wszystko, co czynię, zmierzało ku Bogu.

Wtorek, 29 października 2024

Łk 13, 18-21

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus mówił: „Do czego podobne jest królestwo Boże? Z czym je porównam? Podobne jest do ziarna gorczycy, które wziął pewien człowiek i zasiał w swoim ogrodzie. Ono wyrosło, stało się drzewem i ptaki złożyły gniazda w jego gałęziach”. Mówił dalej: „Z czym porównam królestwo Boże? Podobne jest do zakwasu, który pewna kobieta wzięła i wymieszała z trzema miarami mąki, a wszystko się zakwasiło”.

Nieś zacyzn królestwa

Królestwo Boże podobne jest do zakwasu. Gdy zakwas włoży się do mąki, zakwasza ją i powstaje ciasto, rośnie piękny chleb. Aby powstał zakwas, potrzebny jest zacyzn. Tym zacyzmem jest łaska Boża w nas. Dzięki temu my sami stajemy się zakwasem, który choć w niewielkiej ilości potrafi zakwaszyć dużą ilość ciasta. Powinniśmy zatem intensywnie oddziaływać miłością Boga na ludzi wokół nas, tych życzliwych i tych, którzy źle nam życzą. Powinniśmy oddziaływać na swoje otoczenie tak, aby umożliwić w nim dalsze działanie Boga samego, aby się zmieniało i stało się królestwem Bożym. To ogrom pracy.

Jezu, błogosław mi, abym mógł nieść w świat zacyzn królestwa Bożego.

Środa, 30 października 2024

Łk 13, 22-30

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W drodze do Jerozolimy Jezus przechodził przez miasta i wieś i nauczał. Ktoś zapytał Go: „Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?”. On im odpowiedział: „Starajcie się wejść przez ciasną bramę, bo mówię wam, że wielu będzie chciało wejść, ale nie zdołają. Kiedy gospodarz wstanie i zamknie bramę, wy zostaniecie na zewnątrz i będziecie kołatać do bramy, wołając: «Panie, otwórz nam». On wam odpowie: «Nie znam was! Skąd jesteście?». Wtedy zaczniecie mówić: «Jedliśmy i piliśmy z Tobą, a Ty nauczałeś na naszych ulicach». Odpowie wam: «Nie znam was! Skąd jesteście? Odejdźcie ode Mnie wszyscy, którzy dopuszczacie się niesprawiedliwości». Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy zobaczycie Abrahama, Izaaka i Jakuba, i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a siebie wyrzuconych na zewnątrz. Przyjdą ze wschodu i z zachodu, z północy i z południa i zasiądą przy stole w królestwie Bożym. Tak oto ostatni będą pierwszymi, a pierwsi będą ostatnimi”.

DROGA DO ZBAWIENIA WYMAGA TRUDU

Jezus dziś mówi: „Starajcie się wejść przez ciasną bramę, bo mówię wam, że wielu będzie chciało wejść, ale nie zdołają”. To bardzo wymagające słowa Jezusa. Droga do zbawienia oznacza trud, wysiłek duchowy i tajemnicę krzyża w naszym życiu. Czy jesteśmy gotowi, by zmierzać do zbawienia przez ciasne drzwi, wąską bramę, stromą ścieżką, przez krzyż? Taka droga wymaga pokory. „Staraj się, synu, spełniać raczej cudzą wolę niż własną. Zawsze wybieraj mniej niż więcej. Szukaj zawsze niższego miejsca i ponizaj się przed innymi. Pragnij zawsze i módl się, aby działał się w tobie jedynie wola Boga” – pisze Tomasz à Kempis w O naśladowaniu Chrystusa.

Jezu, dziękuję Ci, że przypominasz mi, że warto wybrać krzyż – trudną drogę do zbawienia. Tak, tylko ciasna brama tak naprawdę się otwiera.

Uznanie i wdzięczność dla twórców „Piątki”

Dokończenie ze s. 1
by mówić wiele. Na przestrzeni lat zmieniało swoje oblicze, strukturę. W istocie pozostało jednak takie samo. Jest nie tylko ważną i nieodzowną częścią rzeczywistości, ale też częścią naszego życia” – powiedziała Beata Pietkiewicz-Winiarska, dyrektorka Gimnazjum Inżynierskiego im. Joachima Lelewela. „Długa jest lista tych, którzy na trwale zaznaczyli swą obecność w historii naszego gimnazjum. Wielu jest z nich tutaj, na Sali. Wyrażam więc nasze uznanie i wdzięczność dla twórców naszego gimnazjum – dyrektorów, nauczycieli, byłych pracowników. Nie sposób wszystkich wymienić, dlatego pragnę serdecznie podziękować wszystkim Państwu i każdemu z osobna za jakiegokolwiek zaangażowanie na rzecz gimnazjum” – dziękowała kierowniczka znanej placówki oświatowej. „Piątka” odegrała znaczącą rolę w powojennej historii polskiego szkolnictwa w Wilnie. Za dzień jej powstania uważana jest data 14 października 1944 r. Odbyło się wtedy zwołane przez Jadwigę Turkowską, nauczycielkę matematyki, pierwsze posiedzenie rady pedagogicznej V Gimnazjum Żeńskiego przy ul. Ostrobramskiej. Jest to także dzień odrodzenia szkolnictwa polskiego

w Wilnie. Dwa lata później placówka ta działa już jako V Gimnazjum Mieszane, po połączeniu z III Gimnazjum Męskim. W 1948 roku szkoła przeniosła się na Piaski na Antokolu, dołączone zostały rosyjskie klasy. Rok później gimnazjum otrzymuje nazwę – Szkoła Średnia nr 5. W 1972 roku szkoła przenosi się do nowego budynku przy ul. Antokolskiej 33. Od 2001 roku nosi imię Joachima Lelewela, a od 2017 roku działa jako gimnazjum o profilu inżynierskim. Szczególnie bolesne były ostatnie „przenosiny” szkoły. W 2016 roku liberalno-konserwatywne władze Wilna, nie zważając na prośby polskiej społeczności, nakazały „Piątce” przenieść się z Antokolu na drugi brzeg Wilii – do budynku swej byłej filii przy ul. Minties 3 w Żyrmunach. W kolejnych latach gmach szkolny przeszedł modernizację, powstała dobudówka i nowoczesne boisko, i dziś gimnazjum pomyślnie kształci kolejne pokolenia wilnian. Mówi się o fenomenie „Piątki”. Po wojnie szkołę tworzyli nauczyciele z przedwojennych gimnazjów, absolwenci Uniwersytetu Stefana Batoro w Wilnie, którzy swoje doświadczenie przekazali kolejnym pokoleniom. I stąd się zrodziła wyjątkowość tej polskiej szkoły.

W imieniu władz stołeczne-



go samorządu, wicemer Donald Meizelyte i główna doradczyni samorządu Alina Kowalewska, wręczyły dyplomy dziękczynne zasłużonym nauczycielom. Za wieloletnią pracę zostały wyróżnione: Teresa Bylińska, Regina Bogdanowicz, Wiesława Mieszkaniec, Regina Sinkiewicz, Natalia Wiktorowa, Ilona Akinskienė. Wicemer też podkreśliła, że zarówno jeśli chodzi o proces kształcenia, czy uczniów gimnazjum Lelewela, „nie otrzymujemy od rodziców żadnych skarg i wyrazów oburze-

nia, tylko same podziękowania”.

Dumą „Piątki” są też jej absolwenci. W ciągu 80 lat mury szkoły opuściło ponad 5000 osób. Wśród nich wiele postaci znanych z działalności politycznej, naukowej, kulturalnej, artystycznej, społecznej, sportowej. Wszystkich wymienić nie sposób. To m. in. znane wileńskie dziennikarki Krystyna Adamowicz (autorka książki „Zawsze wierni „Piątce” oraz założycielka Towarzystwa Absolwentów „Zawsze wierni „Piątce”), śp. Halina Jotkiało, Renata Dunajewska, Barbara Sosno, ksiądz Tadeusz Jasiński, śp. ksiądz Marek Gładki, malarz Robert Bluj, poetka Alicja Rybałko, pięściarz Dan Poźniak. To wśród absolwentów tej szkoły zrodziła się w 1955 roku idea powołania Zespołu Pieśni i Tańca „Wilia”, którego „ojcami chrzestnymi” byli nauczyciele „Piątki”.

Paweł Giedroń, absolwent i wieloletni nauczyciel historii w „Piątce” podkreślił, że odczuwa ogromną satysfakcję z tego, że na jubileuszowej uroczystości może spotkać się ze swoimi uczniami, kolegami i przyjaciółmi. „Pozdrawiam wszystkich moich byłych uczniów. Policzyłem, że na przestrzeni ponad 30 lat pracy miałem 30 promocji, summa summarum to pół tysiąca

absolwentów, a wśród nich szanowni nauczyciele, inżynierowie, lekarze, specjaliści, jak również osoby duchowne, mieszkające nie tylko na Litwie, ale też w Polsce, Anglii i na drugim kontynencie, w Peru” – powiedział ze wzruszeniem Giedroń. Życzył swojej szkole, by doczekała się 100-lecia.

Specjalnym gościem jubileuszowych obchodów była najstarsza absolwentka Janina Gieczewska, która miesiąc temu skończyła 100 lat. Ukończyła „Piątkę” w 1946 roku.

Wiele wzruszeń i radości dostarczył zebranym program artystyczny przygotowany na jubileusz przez uczniów. Wystąpił też Reprezentacyjny Polski Zespół Pieśni i Tańca „Wileńszczyzna”, do którego należy obecnie liczne grono młodzieży szkolnej „Piątki”. Występy uczniów przywołały wspomnienia i ukazały, jak bogata jest historia jednej z najstarszych polskich szkół w Wilnie.

To już kolejny w tym miesiącu jubileusz polskiej szkoły w Wilnie. Przedtem swoje 70-lecie świętowało Gimnazjum im. Władysława Syrokomli oraz odbyły się również obchody 30-lecia zespołu szkół im. Jana Pawła II (progimnazjum i gimnazjum).

Fot. Wiktor Jusiel



W trosce o bezpieczeństwo na drodze

Wszyscy na co dzień jesteśmy uczestnikami ruchu drogowego. Chcemy się czuć bezpieczni, a to wymaga znajomości i przestrzegania ustalonych prawideł przez uczestników ruchu, a szczególnie dotyczy to tych najmłodszych. Aby wiedza o bezpieczeństwie na jezdni była trwała, funkcjonariusze policji rejonu wileńskiego corocznie organizują spotkania z uczniami klas pierwszych. Mają one na celu przybliżenie uczniom zasad bezpiecznego poruszania się na drodze oraz zachowania się w szkole i w domu.

Uczniowie Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych też mieli takie przedsięwzięcie. Demonstracja filmików, dokładne objaśnienia pani policjant oraz praktyczne zajęcia z wychowawczynią pogłębiły wiedzę o bezpiecznym

zachowaniu się pieszych na jezdni.

Podczas spotkania uczniowie klasy pierwszej mieli okazję zdemontować swoje umiejętności w przechodzeniu ulicy. Zadeklamowali też wiersz autorstwa Wandy Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść ulicę”, którego słowa są niby drogowskazami poprawnego zachowania się na jezdni. Małym słuchaczom przypomniane były też numery alarmowe i sposoby wywołania pomocy.

Nie zabrakło też prezentów: odbłasków, kolorowanek pod tytułem „Uczę się zachowywać bezpiecznie” oraz kamizelek odbłaskowych.

Na zakończenie spotkania młodociani uczestnicy ruchu drogowego obiecali, że będą przestrzegać prawidła i dbać o bezpieczeństwo swoje i innych.

Anna Fedorowicz



NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Terapeutyczna moc podpatrywania ptaków

Zaczynamy coraz lepiej rozumieć znaczenie terenów zielonych, a nawet pojedynczych roślin i zwierząt dla poprawy kondycji psychicznej i fizycznej człowieka. Dostrzegamy, że tylko odpowiedzialne korzystanie z zasobów przyrodniczych staje się nie tylko nakazem moralnym, przyjemnością, ale wręcz koniecznością w dzisiejszym świecie. Zdaniem naukowców, paradoksalne jest, że zamiast skorzystać z dobrodziejstw świeżego powietrza, zostajemy przed ekranem lub pozostajemy w budynkach, a jednocześnie oglądamy programy telewizyjne i murale wielkometrowe zawierające elementy przyrodnicze, które budzą podziw i zachwyt. Sugestia wyłączenia się z szumu cywilizacji, wyprawy do parku albo jeszcze lepiej kilkudniowego wyjazdu do parku narodowego czy rezerwatu przyrody coraz mniej zaskakuje we współczesnych terapiach psychologicznych i psychiatrycznych. Ptaki od wieków budzą spore zainteresowanie ludzi. Stanowiły od lat źródło pokarmu, natchnienie poetów i kompozytorów, szacunek władz i umieszczanie ich w herbach czy wreszcie radość z obserwacji ptaków. Jest w nich doprawdy coś wyjątkowego – czasami bajecznie kolorowe, a czasami szaro-bure. Z fascynującymi zestawami zachowań – czasami wpadającymi w ucho tremlami, a czasami tylko z jakimś ledwo słyszalnym ćwierkaniem. Szwedzki badacz Marcus Hedblom wraz z zespołem dokonał obszernego przeglądu publikacji dotyczących wpływu kontaktu z ptakami na samopoczucie mieszkańców miast, wskazując przy tym, że „ptaki dostarczają ludziom niemonetarnych wartości, takich jak poprawa samopoczucia i redukcja stresu”. Badacze ci uważają, że dostępna literatura naukowa uświadamia, że nie tylko wzrokowy kontakt z ptakami na obszarach miejskich, ale także sama ekspozycja na śpiew ptaków może tworzyć pozytywne wspomnienia u ludzi i potencjalnie zmniejszyć poczucie odczuwanego przez nich stresu. Co ciekawe, te pozytywne reakcje są silniejsze, gdy słyszymy wiele gatunków (bioróżnorodność). Nie jest to jednak w mieście takie proste. Coraz trudniej jest usłyszeć śpiew ptaków bez szumu tła, bez miejskiego hałasu, nawet wstając wcześniej rano lub przebywając na odległych przedmieściach. Zaobserwowano także, że „wiejskie pejzaże dźwiękowe” mają większy potencjał regeneracyjny na samopoczucie ludzi niż „pejzaże dźwiękowe” w parkach miejskich i innych miejskich lokalizacjach. Zauważono jednak, że ptaki żyjące w miastach nasiliły głośność śpiewu, adaptując się do specyficznych warunków środowiskowych, co pozwala im konkurować akustycznie z wysokim poziomem hałasu tła miejskiego. Tak więc ptaki dokonują starań, aby być słyszalnymi także w miastach. Warto odpowiedzieć na ten ich wysiłek i wsłuchać się w ich śpiew. Zwłaszcza, że teraz większość wyleciała do ciepłych krajów, ale te, które zostały śmiało możemy obserwować np. dzięki zakładaniu na parapetach karmników. Może kiedy szara jesień wypełni nasze dni, warto poeksperymentować z obserwacją ptaków?



ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Co to jest synergia?

Wyraz synergia jest zlepkiem greckich słów: syn i ergon, czyli odpowiednio „razem” i „dzieło, działanie”, czyli oznacza współdziałanie. Synergia polega na równoczesnym działaniu różnych czynników, czego skutkiem jest uzyskanie lepszego efektu niż wtedy, gdyby czynniki te oddziaływały osobno. Ich współistnienie oraz interakcja przyczynia się do osiągnięcia tzw. efektu synergicznego. Zjawisko to można przyrównać do funkcjonowania mrówek w przyrodzie. Mrowisko jest tutaj efektem synergii pracy wszystkich mrówek, a zbudowanie go nie byłoby możliwe przy zaangażowaniu i pracy jednej mrówki. Ten obrazowy przykład znajduje odzwierciedlenie w wielu dziedzinach, jak biznes, ekonomia czy zarządzanie. Synergia może także odnosić się do osiągnięć naukowych i technicznych. Synonimy i wyrazy bliskoznaczne: zsynchronizowanie, współdziałanie, współgranie, współbrzmienie, koordynacja, zbieżność, równowaga, zgodność, uzgodnienie, jedność, ujednolicenie, harmonia.



Przykład użycia: *Głównym powodem podjęcia decyzji o rozpoczęciu wspólnych działań była chęć stworzenia uniwersalnej oferty w dziedzinie doradztwa finansowego. Tego typu synergia jest nowatorskim rozwiązaniem, które umożliwia klientowi uzyskanie kompleksowej usługi w jednym miejscu.*

CZYTAM, BO LUBIĘ

Fredrik Backman „Mężczyzna imieniem Ove”

Na pierwszy rzut oka Ove wydaje się najbardziej gburowatym człowiekiem na świecie, zrządzą z żelaznymi zasadami, bezwzględną rutyną i skłonnością do wpadania w złość. Ludzie sądzą, że jest zgorzkniały, a on uważa, że otaczają go idioci. Uporządkowany i samotny świat Owego zaczyna trząść się w posadach pewnego listopadowego popołudnia wraz z pojawieniem się nowych sąsiadów – gadatliwej młodej pary z dwiema niesfornymi córkami – którzy oznajmniają swoje przybycie, niszcząc Oweemu skrzynkę na listy podczas parkowania samochodu z przyczepą. Dalsze wydarzenia tworzą ciepłą opowieść o zaniedbanych kotach, nieprawdopodobnych przyjaźniach i nieoczekiwanym wywróceniu wszystkiego do góry nogami. Książka w sam raz na jesienne wieczory. A jeśli ktoś woli filmy, to ekranizacja tej książki nosi tytuł „Mężczyzna imieniem Otto” ze świetną kreacją Toma Hanksa.



KRZYŻÓWKA z nagrodą 1284

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 29 października 2024 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinés 50, p. 501

warzywo korzeniowe	koc silne uczucia		w nim fale radiowe	1	aleja, deptak	nazwa książki	15	kara za grzechy	z wielkim ekranem
4					gazowany napój z chininą				
szkoli nauczycieli								łańcuch górski	szlak komunikacyjny
					odgłos kroków				
komputerowe urządzenie	bronił jej Ordon								cukier palony
					19				16
zbiór rzeczy	7	hutniczy aglomerat			darowanie winy				
						pełny kwiat			
					18	znak dodawania			
półciężarówka	plótno nieprzemakalne		15 minut		polecenia dla psa				
								3	5
otwór w zbiorniku						drogocenny metal		wybraniec, ulubieniec	urząd gminy żydowskiej
13					goniec szachowy niewolnik, sługa				
ryba akwariowa						szpitalny pokój			17
mecz dwóch lokalnych drużyn	każdego dnia inna przedpropanem							kolejność, etap	trafiła na kamień
antonim startu				2		20	zaloty głuszców		12
11					komórka nerwowa				
grzyb jadalny imię Kłossa								skaza na szkle	
					9	słodki ziemniak			14
									10

Litery z ponumerowanych pól utworzą rozwiązanie - przysłowie łacińskie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	

Rozwiązanie krzyżówki nr 1283. Nie mniewaj, ale wiedz.
Nagrodę wylosowała Stanisława Wołodkiewicz z Czarnego Boru.
Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

Odważny świadek Chrystusa

Dokończenie ze s. 1

W latach 1966-68 odbył zasadniczą służbę wojskową w specjalnej jednostce dla kleryków w Bartoszycach. Przypomnijmy, że wcielanie kleryków do wojska było szykaną władz komunistycznych wobec Kościoła i niepokornych biskupów. Planowano, że poprzez przemysłny system indoktrynacji prowadzonej przez wyselekcjonowaną kadrę oficerów uda się skłonić kleryków do porzucenia studiów w seminarjach.

Leczył rany zboliałych serc

Kleryk - żołnierz Jerzy Popiełuszko wyróżnił się wielką odwagą w obronie swoich przekonań, co powodowało różne szykany. Po powrocie z wojska kleryk Jerzy ciężko zachorował. 28 maja 1972 r. został kapłanem, przyjmując święcenia z rąk Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Na obrazku prymicyjnym zapisał znamienne słowa: „Posyła mnie Bóg, abym głosił Ewangelię i leczył rany zboliałych serc”. Ks. Jerzy pełnił posługę kapłańską w parafiach: p.w. Św. Trójcy w Ząbkach i p.w. Matki Bożej Królowej Polski w Aninie oraz p.w. Dzieciątka Jezus na Żoliborzu. W posłudze duszpasterskiej szczególnie upodobał sobie pracę z dziećmi i młodzieżą. Niestety, kłopoty ze zdrowiem nasiliły się. W styczniu 1979 ks. Jerzy zasłabł w czasie odprawiania Mszy św. Po kilkutygodniowym pobycie w szpitalu nie wrócił już do zwykłej pracy wikariusza. W roku akademickim 1979/80 pracował w Duszpasterstwie Akademickim Św. Anny. Prowadził konwersatorium dla studentów medycyny.

Duszpasterz pracowników służby zdrowia

Z końcem roku 1978 ks. Jerzy został mianowany duszpasterzem średniego personelu medycznego. Odtąd co miesiąc odprawiał Mszę św. w kaplicy Res Sacra Miser. Dzięki Jego zaangażowaniu modlitewne spotkania stworzyły wspólnotę formacyjną łączącą bardzo wielu ludzi, szczególnie pielęgniarki. To oni między innymi organizowali – w 1979 r. – ochotniczą służbę medyczną w czasie I Pielgrzymki Ojca Świętego do Ojczyzny. Ostatnim miejscem pracy ks. Jerzego, od 20 maja 1980 r., była parafia p.w. św. Stanisława Kostki. Jako rezydent prowadził duszpasterstwo średniego personelu medycznego, a od sierpnia 1980 r. zaangażował się w powstające Duszpasterstwo Ludzi Pracy. W październiku 1981 r. został mianowany diecezjalnym duszpasterzem służby zdrowia i kapłanem Domu Zasłużonego Pracownika Służby Zdrowia przy ul. Elekcyjnej 37. Co tydzień odprawiał Mszę św. w kaplicy, którą sam po części urządził.

Duchowa przyjaźń z hutnikami

Czasem przełomu w życiu ks. Jerzego stało się lato 1980 r. Niedziela 31 sierpnia... Delegacja strajkujących hutników prosi Księdza



dza Kardynała Wyszyńskiego o przybycie księdza do huty. Kapelan Księdza Prymasa przyjechał do kościoła św. Stanisława Kostki. W zakrystii zwrócił się z prośbą do ks. Czarnoty, który jednak przygotowywał się do odprawiania Mszy św. Wtedy zgłosił się ks. Popiełuszko. Od tego spotkania przy ołtarzu rozpoczęła się duchowa przyjaźń hutników z ks. Jerzym. O godz. 10.00, co niedziela, odprawiał dla

zapraszał specjalistów. Uczestnicy tych niezwykłych zajęć – robotnicy z największych warszawskich fabryk – mieli specjalne indeksy, a nawet zdawali kolokwia. Ks. Jerzy Popiełuszko uczestniczył we wszystkim, co było radością czy smutkiem hutników. 25 kwietnia 1981 r. odbyła się podniosła uroczystość poświęcenia sztandaru „Solidarności” Huty „Warszawa”. Mszę św. celebrował ks. biskup Zbigniew Kraszewski.



nich Mszę św. Spotykał się z nimi regularnie, co miesiąc. Zorganizował swoistą „szkołę” dla robotników. Prowadził dla nich katechezę, ale także poprzez cykle wykładów chciał pomóc im zdobyć wiedzę z różnych dziedzin – historii Polski i literatury, społecznej nauki Kościoła, prawa, ekonomii, a nawet technik negocjacyjnych. Do ich prowadzenia

Tydzień później, ksiądz biskup odwiedził hutników w ich zakładzie.

Inicjator ogólnopolskich pielgrzymek

Po wprowadzeniu stanu wojennego ks. Popiełuszko organizuje liczne działania charytatywne. Wspomaga ludzi prześladowanych i skrzywdzonych. Uczestniczy w

procesach tych, którzy byli aresztowani za przeciwstawianie się prawu stanu wojennego. Organizuje również rozdzielanie darów, które są przywożone z zagranicy. Od 28 lutego 1982 r. celebrował Msze św. za Ojczyznę i wygłasza kazania patriotyczno-religijne (było ich razem 26), w których – przez pryzmat Ewangelii i nauki Kościoła – interpretuje moralny wymiar bolesnej współczesności. We wrześniu 1983 roku ks. Jerzy zorganizował pielgrzymkę robotników Huty „Warszawa” na Jasną Górę. Za rok do Częstochowy będą pielgrzymować już robotnicy z różnych części Polski. Idea ks. Jerzego przerodziła się w coroczną ogólnopolską Pielgrzymkę Ludzi Pracy na Jasną Górę w trzecią niedzielę września.

Brutalne ataki władz

Działalność Księdza Jerzego sprawia, że staje się On celem niewybrednych ataków władz. Mnożą się zdarzenia, mające służyć zastraszeniu powszechnie szanowanego kapłana, także poprzez powodowanie zagrożenia jego życia. Dwukrotnie włamano się do jego mieszkania, nieustannie śledzono, niszczone samochód, nieznani sprawcy wrzucili do mieszkania ładunek wybuchowy. Dwukrotnie ksiądz Popiełuszko uczestniczył w wypadkach samochodowych, które sprawiły wrażenie wcześniej przygotowanych.

Nieustannie wysyłano pisma urzędowe do hierarchów Kościoła z zarzutami, że kazania głoszone w Kościele p.w. św. Stanisława Kostki „godzą w interesy PRL”. We wrześniu 1983 r. wszczęto śledztwo w sprawie nadużywania wolności sumienia i wy-

pomoc ks. Teofila Boguckiego, biskupów warszawskich, przyjaciół i parafian. Szczególnie brutalne ataki były związane z oszczerczą kampanią prowadzoną przez ówczesnego rzecznika prasowego rządu Jerzego Urbana (pod pseudonimem Jana Rema).

Wierzył w sens swojej posługi

Jesienią roku 1984 r. sytuacja ks. Jerzego była bardzo trudna. Wierzył w sens swej posługi, ale czuł się zmęczony ciągłymi atakami, czuł, że grozi mu śmierć. Kłopoty ze zdrowiem i ciągłe napięcie psychiczne przemawiało za tym, aby pomyśleć o jakimś wypoczynku. Stąd pomysł wyjazdu na studia do Rzymu. Ksiądz Prymas pozostawił tę decyzję ks. Jerzemu. Ten nigdy do końca nie podjął jej. Pozostał w Warszawie.

Jak wiemy na podstawie zeznań oskarżonych w procesie toruńskim, upozorowany wypadek samochodowy 13 października w drodze z Gdańska do Warszawy był pierwszym zamachem na życie Ks. Popiełuszki. Drugi zaplanowano na 19 października. Późnym wieczorem tego dnia ks. Jerzy wracał samochodem z posługi duszpasterskiej w Bydgoszczy. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Samodzielnej Grupy „D” Departamentu IV MSW i uprowadzony. Kierowca Waldemar Chrostowski, chociaż skuty kajdankami zdołał wyskoczyć z pędzącego samochodu. Powiadomił władze kościelne o dokonanym przez przedstawicieli władz komunistycznych bezprawiu. Nastąpiło dziesięć dni modlitewnego oczekiwania na powrót kapłana. Niestety, 30 października 1984 r. ze

Polski Teatr w Wilnie przeprowadził akcję pomocy powodzianom

Człowiek człowieka potrzebuje

„Bo to widzisz, kochanku, na tym świecie człowiek człowieka potrzebuje” – właśnie takie słowa zabrzmiały 11 października bieżącego roku na scenie teatralnej Domu Kultury Polskiej w Wilnie podczas spektaklu „Pan Jowialski” na podstawie sztuki Aleksandra Fredry w reżyserii Inki Dowłasz. Aktorzy Teatru Polskiego w Wilnie zagrali spektakl charytatywny dla widza nieobojętnego na nieszczęście, które dotknęło powodzian w zachodnio-południowej Polsce.

W wyniku akcji zorganizowanej przez zespół Polskiego Teatru w Wilnie zebrano 1640,50 euro, które

zostaną przekazane jako pomoc powodzianom. Polski Teatr w Wilnie dziękuje wszystkim za hojność i wsparcie akcji charytatywnej. W związku z tym, że zespół od wielu lat współpracuje z Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie, padła decyzja o przekazaniu zebranych środków dla głogowian.

Poniżej zamieszczamy podziękowanie przekazane w imieniu Prezydenta Miasta Głogowa:

„Z wielką wdzięcznością i sercem pełnym radości pragniemy podziękować całemu zespołowi Polskiego Teatru w Wilnie za Wasze wsparcie i zaangażowanie w zbiórce

dla osób dotkniętych skutkami powodzi w Głogowie. Wasza inicjatywa oraz chęć niesienia pomocy innym są dla nas wszystkich niezwykle wartościowe i pokazują prawdziwą siłę naszej społeczności. Niech Wasza pomoc będzie świadectwem tego, że w trudnych czasach możemy liczyć na siebie nawzajem i tworzyć wspólnotę, która potrafi dzielić się i wspierać. Wasza postawa jest inspiracją dla innych, aby również zaangażowali się w działania na rzecz pomocy wszystkim potrzebującym. Jeszcze raz dziękujemy za wszystko, co zrobiliście!!! Swym działaniem pokazaliście, że współczucie



i solidarność nie znają granic!
Z wyrazami szacunku i podziękowaniami

Prezydent Miasta Głogowa –
Rafał Rokaszewicz
Inf. wł.

Zapłonęły znicze na mogiłach polskich żołnierzy w Szyrwintach

Członkowie Szyrwintkiego Oddziału Związku Polaków na Litwie razem z przedstawicielami Ambasady RP w Wilnie odwiedzili groby polskich żołnierzy na cmentarzu w Szyrwintach.

Cześć poległym oddali przedstawiciele Ambasady RP w Wilnie – radca Ireneusz Janion oraz sekretarz Tomasz Dąbrówka, członkowie Szyrwintkiego Oddziału Związku Polaków na Litwie z prezeską Stefaną Tomaszun na czele. Na apel przybyli mieszkańcy i pracownicy Domu Opieki w Podbrzeziu wraz

z dyrektorką Rasą Tamošiunienė. Złożono wieńce, zapalono znicze i odmówiono modlitwę za poległych.

Na cmentarzu w Szyrwintach znajdują się groby polskich żołnierzy z 1920 roku.

W związku ze zbliżającą się uroczystością wszystkich świętych i zaduszkami przedstawiciele Ambasady RP i Instytutu Polskiego w Wilnie tradycyjnie odwiedzają cmentarze i miejsca pamięci narodowej na Litwie, gdzie wspólnie z przedstawicielami lokalnych społeczności zapalają znicze i składają wieńce.



Hołd poległym za Ziemię Wileńską

Jak co roku przed Dniem Zadusznym przy Kwaterze Poległych Żołnierzy 7. Brygady AK Ziemi Wileńskiej im. Wilhelma w Skorbucianach zbieramy się, by uczcić pamięć tu spoczywających.

Dotychczas uczniowie Wileńskiego Centrum Nauczania Agroekologii w Białej Wacie, jak również pracownicy Gminy Pogiry porządkują miejsce pochówku akowców. Zawsze, gdy przyjeżdża ktoś z pracowników Konsulatu RP w Wilnie,

gromadzą się mieszkańcy gminy Pogiry, członkowie koła ZPL w Pogirach, starosta Pogir.

22 października br. o godz. 10.15 przy Kaplicy w Skorbucianach zapłonęły biało-czerwone znicze przy 16 mogiłach tu pogrzebanych akowców. Uroczystość uświetnił i tradycyjnie złożył wieniec i zapalił znicze Radca - Konsul Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Wilnie Zbigniew Ciosek. Zespół „Ballada” pod kierownictwem Teresy Koł-

tan odmówił modlitwę i zaśpiewał pieśń obozową „O, Panie, który jesteś w niebie...”. Słowa pieśni wzruszyły wszystkich zebranych do łez. Historię powstania Kwatery Poległych Żołnierzy przybliżył zebrany nauczyciel historii Michał Treszczyński.

Cześć Pamięci Tym, którzy złożyli największą ofiarę za Ziemię Wileńską.

Adolf Kodź,
członek Koła ZPL
w Pogirach, uczestnik imprezy



DZIEŃ ODNOWY

Dla młodzieży

DROGA DO ŚWIĘTOŚCI

W PROGRAMIE:
KONFERENCJE
TAŃCE MODLITWNE
ŚWIADECTWA
UWIELBIENIE
AGAPA

26
PAŹDZIERNIKA
KOSZYKI BUDWA ŚW. W WILNIE

START 14.00 DO 19.00



Wspomnienia o półkoloniach letnich w Płocieniszkach

Z tradycją w terenie

Za oknem pochmurna, dżdżysta pogoda, a we wspomnieniach wspaniałe słoneczne lato.

Jak co roku w lipcu w Płocieniszkach odbywały się letnie półkolonie pt.: „Z tradycją w terenie”. W tym roku świętowaliśmy 8. urodziny wspaniałych letnich wakacji. Są to półkolonie na świeżym powietrzu. Dzieci potrzebują przede wszystkim dużo ruchu i dobrej zabawy. Uwzględniliśmy to w swoim programie i w pełni go zrealizowaliśmy.

Aby uatrakcyjnić wypoczynek w czasie wakacji letnich podjęte były różnorodne działania. Zajęcia organizowane w ramach projektu były zgodne z zainteresowaniami dzieci i młodzieży. Dzieci nie czuły przymusu i obowiązku z zajęć, a czerpały z nich radość. Obozowiczom było zapewnione bezpieczeństwo, wyżywienie, słodkie przekąski, owoce, napoje, opiekę, a także wspaniale spędzony czas.

Pod okiem trenera dzieci mogły rozwijać swoje umiejętności w danej dyscyplinie sportu, gdzie zawodnicy zespołowo lub indywidualnie rywalizowali ze sobą. Odbywały się zajęcia z elementami koszykówki, piłki nożnej, siatkówki, szachów, warcabów oraz zajęć tanecznych.

Były również zajęcia plastyczne, origami, malarskie, z korallikową biżuterią (bransoletki, korale), z balonami (miecze, korony, zwierzęta, kwiaty, itd.) Dzieci brały udział w licznych zabawach, zajęciach integracyjnych, konkursach wiedzy o Wileńszczyźnie i Polsce, o historii.

W trakcie półkolonii nie zabrakło również wycieczek. Zwiedziliśmy zamek trocki, jedyny zamek w Europie Wschodniej stojący na wyspie. Zobaczyliśmy, gdzie urzędowali książęta Wielkiego Księstwa Litewskiego. Zwiedziliśmy muzeum w zamku na wyspie. Pogoda sprzyjała, więc mieliśmy okazję na spacer wokół zamku i kąpiel w jeziorze Galve. Następnie udaliśmy się do pierwszego na Litwie muzeum rzeźb z czekolady. Wszystkie wyroby czekoladowe są



przygotowane ręcznym sposobem. Cztery pokoje z eksponatami z białej, czarnej i mlecznej czekolady są naturalnej wielkości. Do stworzenia takich figur wykorzystano prawie 2 tony czekolady, a pracę wykonały 4 osoby. Dzieci również miały zajęcie w cechu manufaktury „Aj czekolada”. Zobaczyły jak się przyrządza czekoladowe cukierki, ciastka, co robić, aby czekolada lśniła. Następnie z czekolady, marcypanu oraz specjalnie przygotowanych ciastek samodzielnie zrobiły cukierki według swojej fantazji, które później zabrały do swych domów.

Kraina, gdzie dziecięce uśmiechy miesza się z chichotami dorosłych, a wszelkie zmartwienia znikają w wirze emocji. To następny punkt naszej podróży autokarowej – park rozrywki w Raubonisie. Bajkowa atmosfera i atrakcje, magiczny świat pełen przygód i baśniowych wrażeń. Atrakcje tu są podzielone na strefy tematyczne: karuzele, place zabaw, kolejki i inne rozrywki. W strefie wodnej znajdują się m. in. baseny i zjeżdżalnie. W strefie zielonej czeka minizoo, wesołe miasteczko, liny na drzewach i inne zabawy. Odbywają się animacje dla dzieci (malowanie twarzy, przedstawienia i in.). Odpoczęliśmy wśród zieleni, zjedliśmy pyszny obiad, na deser lody, koktajle i pełni wrażeń wróciliśmy do domów. Każdego dnia dzieci robiły coś ciekawego i niepowtarzalnego. Niewątpliwą atrakcją dla wszystkich była dmuchana zjeżdżalnia, dmuchaniec do skakania. Czas półkolonii był dla dzieci okazją do wzajemnych spo-

tknięć, wspólnych zabaw, integracji, a także doskonałą lekcją historii. 13 lipca wzięliśmy udział w ważnej uroczystości dla każdego Polaka, uroczystości w Krawczunach. Złożyliśmy hołd bohaterom poległym w walce z wrogiem.

Na zakończenie półkolonii mieliśmy urodzinowy tort w postaci ósemki (to już 8. półkolonie w Płocieniszkach), zapalone świeczki i tradycyjne „Sto lat”. Wszyscy uczestnicy serdecznie się pożegnali i z uśmiechem na twarzach zakończyli wspólną przygodę lata 2024 roku. Ten czas spędzony na półkolonii dla dziecka to nie tylko ciekawa rozrywka, to okazja do zawarcia nowych znajomości, nauki, pracy i zabawy, udoskonalenie języka ojczystego, do przeżycia niezapomnianych przygód.

W imieniu własnym, rodziców i dzieci składamy serdeczne podziękowania wszystkim i każdemu z osobna, kto przyczynił się do realizacji już 8. edycji obozu dziecięcego – młodzieżowego „Z tradycją w terenie”. Szczególnie Bóg zapłać Wileńskiemu Rejonowemu Oddziałowi ZPL i Stowarzyszeniu „Wspólnota Polska” za sfinansowanie tego projektu.

Regina Dowejko

PROJEKT FINANSOWANY PRZEZ MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ W KONKURSIE „POLONIA I POLACY ZA GRANICĄ 2024 – WYDARZENIA I INICJATYWY POLONIJNE”



WIEŚCI z Wileńszczyzny

W celu organizacji młodzieżowych mistrzostw wioślarskich

17 października w Trokach gościli przedstawiciele „World Rowing” (byłej Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej) i Litewskiej Federacji Wioślarskiej, którzy spotkali się w władzami samorządu rejonu trockiego, aby omówić plany przygotowania do młodzieżowych mistrzostw wioślarskich. Odbędą się one 6-10 sierpnia 2025 r. w Trokach. W spotkaniu wzięli udział: delegat „World Rowing” Matt Evans, odpowiedzialny za organizację mistrzostw, delegat techniczny tej organizacji Pascal Jolly, sekretarz Litewskiej Federacji Wioślarskiej Saulius Ritter, przewodniczący komitetu organizacyjnego mistrzostw Matas Taparauskas, mer Andrius Šatevičius wraz z doradczynią Ewelina Kistyč-Šokienė, specjalista wydziału oświaty i sportu Samorządu Rejonu Trockiego Tomas Naktinis. Przedstawiciele „World Rowing” odwiedzili bazę sportową w Trokach, zapoznali się z trasą wioślarską, infrastrukturą i prowadzonymi pracami.

Prezentacja książki o Landwarowie

18 października w bibliotece publicznej w Landwarowie odbyła się prezentacja świeżo wydanej książki „Landwarowskie (Nie) opowiadania” („Lentvario (NE) pasakojimai”). Książka składa się z trzech części. Zamieszczono w niej 11 zapisanych historii przed 20 latami. Inicjatorką ich była nauczycielka języka litewskiego Renė Lučiniene. Większość historii zapisanych zostało w języku polskim, więc uczniowie przetłumaczyli je na język litewski. Zebrane opowiadania swymi rysunkami



ilustrowali uczniowie klas 6-10 pod kierownictwem nauczycielki sztuki Asty Radimonienė. Książka jest uzupełniona kodem QR, który pomaga poznać obiekty i znane osoby. Trzecia część książki nosi tytuł „Landwarów oczami artystów”, a złożyły się na nią reprodukcje prac malarskich powstałych podczas pleneru „Landwarów Inaczej”.

Prezentacja tej książki odbędzie się też 15 listopada w Patacu w Wace Trockiej o godz. 17.00

Projekt „Landwarowskie (Nie) opowiadania” jest finansowany przez Litewską Radę Kultury i Samorząd Rejonu Trockiego.

Prace porządkowe w Landwarowie i Trokach

Obok wielomieszkańczych domów w Landwarowie przy ulicach Laukio, Pakalnes, Naujosios sodybo prowadzone są prace porządkowe. Odnowia się ścieżki dla pieszych, powstają placówki dla parkowania samochodów, urządza się placówki zabaw dla dzieci, porządkuje się podwórka. Prowadzone są prace remontowe na odcinku dróg przy ulicy Fabriko i Geležinkelio, które planuje się zakończyć w końcu bieżącego roku.

Święto folkloru w Gielwanach

W dniach 25-26 października w Ośrodku Kultury w Gielwanach odbędzie się święto folkloru regionu auksztocznego pt. „Sprasza Wróbelek”. 25 października o godz. 16.00 odczyt „Gielwany i jego okolice w XIX-XX w.” wygłosi doc. Manvydas Vitkūnas. 26 października o godz. 14.00 odbędzie się koncert podczas którego wystąpią zespoły folklorystyczne z Malat, Janowa, Koszedar, Kiejdan, Poniewieża, Szyrwint.

Animacyjny film o pewnym kocie

29 października w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie pokaz kanadyjsko-brytyjskiego filmu animacyjnego „Był sobie kot”. Głównym bohaterem jest rozpieszczony i samolubny kot Beckett, który prowadzi beztroskie życie u boku swej właścicielki Rose. Nie docenia jej miłości ani troski jaką mu okazuje. Kiedy przez swoje lekkomyślne zachowanie traci ostatnie z 9 żyć, wydaje się, że jego ziemską przygodę dobiega końca. Jednak los mu się uśmiecha – Stwórca ofiarowuje mu jedną szansę aby naprawić błędy. Doskonały film dla młodych widzów, który stawia przed nimi pytanie o sens życia, jak można pomagać innym, jakim chęć być oraz co oznacza być dobrym przyjacielem.

Koncert w Święcianach

27 listopada w Centrum Kultury w Święcianach o godz. 18.00 odbędzie się koncert zespołu „Lietuvaiciai”. Jest to popularny w kraju zespół, którego hity rozbrzmiewają w TOPach litewskich rozgłośniach radiowych. Zaprezentuje takie popularne piosenki jak „Ojojoi”, „Batareike”, „Išskirtinė”, „Tinka sikka”.

Jan Lewicki

W wyniku rozbiorów z końcem XVIII wieku Litwa znalazła się pod zaborem Imperium Rosyjskiego. Wilno, dzięki działającemu tu Uniwersytetowi Wileńskiemu, stało się stolicą nauki, żywym ośrodkiem kultury. Na uczelni wykładali wybitni profesorowie, a studentami byli: Adam Mickiewicz, Ignacy Domeyko, Tomasz Zan. Właśnie tu założone były i prężnie działały tajne studenckie organizacje: Towarzystwo Filomatów, Towarzystwo Filaretów. Po wykryciu tych organizacji przez władzę carską został rozpętany proces, który zakończył się tym, że z obowiązków profesorskich zostali zwolnieni, a następnie wydaleny z uczelni czterej profesorowie: Joachim Lelewel, ks. Michał Bobrowski, Ignacy Daniłowicz, Józef Gołuchowski. Dwudziestu filomatów i filaretów władza carska skazała na zesłanie w dalekie gubernie Imperium Rosyjskiego.

Z okazji 200. rocznicy opuszczenia na zawsze Litwy przez członków Towarzystwa Filomatów i Filaretów zapraszamy do udziału w Konkursie Poetyckim

„Minęły chwile, szczęśliwsze, niestety!”

Konkurs jest skierowany do każdego, kto w poezji odnajduje radość życia!

Warunki konkursu:

Przyjmujemy prace pisane w jęz. litewskim, polskim, rosyjskim.

Objętość pracy – do jednej strony wydruku komputerowego.

Gatunek poetycki oraz temat pracy – dowolne.

Prace przyjmowane są do 17 listopada 2024 roku. Prace prosimy przysyłać na adres: amm@muzejus.vu.lt

Uczestników prosimy o podanie następującej informacji:

- imię, nazwisko;
- wiek;
- numer telefonu;
- e-mail.
- Wyniki konkursu będą ogłoszone
- 20 grudnia 2024 roku o godz. 17.00
- w dawnej Kawiarni Małej auli
- Uniwersytetu Wileńskiego (tzw. „Morgas”)
- (ul. Universiteto 3, Wilno)
- Zwycięzcom zostaną wręczone dyplomy oraz upominki.

Uczestnik konkursu (lub jego przedstawiciel – osoba pełnoletnia, gdy uczestnik jest osobą niepełnoletnią) wyraża zgodę na publikowanie utworów i zdjęć uczestnika w przestrzeni publicznej.

Informacja dodatkowa: amm@muzejus.vu.lt

Organizatorzy:

Muzeum Uniwersytetu Wileńskiego
Muzeum Adama Mickiewicza
Centrum Polonistyczne Uniwersytetu Wileńskiego

Z całego serca

* Z okazji Dnia Urodzin radnej rejonu wileńskiego – **Teresy DZIEMIESZKO** – z całego serca życzymy zdrowia, sukcesów oraz spełnienia wszystkich marzeń. Niech każdy dzień przynosi nowe powody do radości, a otaczający ludzie wspierają na każdym kroku.

Członkowie frakcji AWPL-ZChR Rady rejonu wileńskiego

* Z okazji Urodzin **Teresie DZIEMIESZKO** moc najserdeczniejszych życzeń: dobrego zdrowia, szczęścia i radości w rodzinie oraz opieki Bożej na co dzień.

Koło AWPL- ZChR w Lawaryszkach

Planowane są nowe działania promocyjne, mające na celu przyciągnięcie lekarzy do rejonu wileńskiego

W rejonie wileńskim będzie realizowany projekt „Przygotowanie i przyciągnięcie specjalistów ds. opieki zdrowotnej w Samorządzie Rejonu Wileńskiego”, którego celem jest rozwiązanie jednego z najbardziej drażliwych problemów w dziedzinie medycyny – zmniejszenie niedoborów specjalistów w placówkach opieki zdrowotnej na terenie rejonu wileńskiego.

„Widzimy, że ważne jest zwiększanie liczby osób studiujących medycynę i planowanie różnych działań zachęcających. W związku z tym Samorząd stara się o dofinansowanie ze środków unijnych na działania mające na celu przyciągnięcie przyszłych lekarzy do rejonu wileńskiego. Będzie to obejmować finansowanie studiów oraz/lub przyznawanie stypendiów. Wierzymy, że projekt pomoże wykształcić wykwalifikowanych specjalistów w dziedzinie zdrowia, gotowych zapewnić naszym mieszkańcom dostępną i wysokiej jakości pomoc medyczną” – mówi mer rejonu wileńskiego Robert Duchniewicz.

Planuje się zatrudnienie łącznie 28 specjalistów do pracy w Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego i Przychodni w Niemenczynie:

1 neurologa, 1 okulisty i 1 lekarza rodzinnego, opłacając im studia rezydenckie;

9 asystentek pielęgniarskich, pokrywając im koszty programu kształcenia zawodowego;

5 pielęgniarzy z wykształceniem wyższym, opłacając koszt studiów lub przyznając stypendia w trakcie nauki;

11 pielęgniarzy z wykształceniem nieuniwersyteckim, opłacając koszt studiów lub przyznając stypendia w trakcie nauki.

Finansowanie studiów rezydentur lekarskich planowane na rok 2024, a rekrutacja pielęgniarzy będzie odbywać się etapami od 2024 do 2028 roku. Przyszli lekarze zobowiążą się do podjęcia pracy przez co najmniej 3 lata w jednej z placówek opieki zdrowotnej na terenie rejonu wileńskiego, gdzie brakuje specjalistów w danej dziedzinie.

Przewiduje się, że na sfinansowanie projektu z funduszy Unii Europejskiej przeznaczona zostanie kwota 350 415 euro. Dodatkowo, w przypadku nieprzewidzianych wydatków, możliwe jest pokrycie ich z budżetu Samorządu Rejonu Wileńskiego.

(S-3567)

✝ Powołał Pan do wieczności Dmitrija TORBENKO. Zostawił córeczkę z żoną sierotami. Szczerze im współczujemy, łącząc się w modlitwie za Jego duszę i pogrążając się z nimi w żalobie. Dobry Jezu nie bądź mu Sędzią, ale Zbawicielem.
Jankowscy, Paczkowscy, Siemionowie i Jawelscy

✝ Z powodu przedwczesnej raptownej śmierci Dmitrija TORBENKO wyrażamy szczerze współczucie żonie Wiesławie i córeczce Marysi, prosząc Pana, aby duszę Jego przyjął do Królestwa swego.

Chrzestna córka Grażyna z rodziną

Posiadasz nieruchomości (działkę czy budynek) i chciałbyś się dowiedzieć jakie są możliwości zmiany ich przeznaczenia czy podziału, podniesienia wartości czy sprzedaży z większym zyskiem?

Nie mieszkasz na Litwie i nie masz nikogo, kto by o to zadbał?

Zapraszam do kontaktu i rozmowy.

Rolandas Matulevičius, tel. +370 659 39 278,

e-mail: aubarms@gmail.com.

Czekam na telefon codziennie od godz. 18.00.

(Zam. 13380)

Zespół Tańca Ludowego PERŁA

23 listopada 2024 r., godz. 17.00

Koncert 20 Jubileuszowy

Sala koncertowa COMPENSA, Wilno

Wystąpią także:
Jubileuszowa Orkiestra Symfoniczna z Krakowa
pod kierownictwem Macieja Wilczyńskiego
Piosenkarka: Ewelina Saszenko

Bilety do nabycia na bilietai.lt

Wspierają nas



(S-3568)

Polka straciła pozycję liderki

Iga Świątek w tym tygodniu straciła pozycję liderki światowego rankingu na rzecz Białorusinki Aryny Sabalenki i tym samym zatrzymała się na 125. tygodniach jako nr jeden na liście WTA. Polka zajmuje siódme miejsce w klasyfikacji tenisistek najdłużej otwierających to zestawienie.

Kolejne trafienia Lewandowskiego

Robert Lewandowski zdobył dwie bramki, w tym jedną z rzutu karnego, w wygranym aż 5:1 meczu z Sevillą w 10. kolejce hiszpańskiej ekstraklasy piłkarskiej. Został zmieniony w 66. minucie. Na ławce rezerwowych gospodarzy siedział bramkarz Wojciech Szczęsny.

Wygrana Monakijczyka



Monakijczyk Charles Leclerc z ekipy Ferrari wygrał w Austin wyścig Formuły 1 o Grand Prix USA, 19. rundę mistrzostw świata. Drugie miejsce zajął jego kolega z zespołu Hiszpan Carlos Sainz Jr. W klasyfikacji generalnej prowadzi broniący tytułu Holender Max Verstappen (Red Bull), który był trzeci.

Srebro polskich żuźlowców

Mateusz Cierniak i Bartłomiej Kowalski zdobyli we włoskim Lonigo srebrny medal mistrzostw Europy par na żuźlu. Wygrali Duńczycy Rasmus Jensen i Frederik Jakobsen, a na najniższym stopniu podium stanęli Brytyjczycy. Duńczycy zdobyli 27 pkt, a Polacy i Brytyjczycy po 23, dlatego o drugim miejscu zdecydował dodatkowy wyścig.

Triumf Estończyka

Estończyk Ott Tanak (Hyundai I20 Rally1) wygrał Rajd Europy Środkowej, przedostatnią rundę mistrzostw świata. W kat. WRC2 Mikołaj Marczyk był trzeci, a Kajetan Kajetanowicz (obaj Skoda Fabia RS Rally2) czwarty. Tanak odniósł 20. wygraną w rundzie mistrzostw świata, a drugą w tym sezonie.

5 medali bokserów

Natalia Kuczevska zdobyła w Sofii srebrny medal młodzieżowych mistrzostw Europy w boksie. W finale kategorii do 50 kg przegrała z Serbką Kristiną Nad Vargą. Walka została przerwana w drugiej rundzie z powodu kontuzji nosa Polki. Ponadto w stolicy Bułgarii brązowe medale wywalczyli: Nikola Prymaczenko (52 kg), Barbara Marcinkowska (70 kg), Oliwia Toborek (75 kg) i Cezary Znamiec (71 kg).

Harrie Lavreysen bohaterem historycznych zawodów

Holender – najlepszym kolarzem wszech czasów

Holender Harrie Lavreysen został po raz szósty z rzędu mistrzem świata w sprincie. Na torze kolarskim w Ballerup koło Kopenhagi pokonał w finale swojego rodaka Jeffreya Hooglanda 2:0. Polak Mateusz Rudyk odpadł w 1/8 finału.

W obu wyścigach finałowych Lavreysen osiągnął na ostatnich 200 metrach średnią prędkość powyżej 74 km/h, nie dając koledze z reprezentacji „Pomarańczowych” żadnych szans. W Ballerup po raz trzeci stanął na najwyższym stopniu podium. Przedtem uczynił to m.in. z Hooglandem w sprincie drużynowym, a później był najlepszy na 1 km ze startu zatrzymanego.

Podczas zawodów w Danii Lavreysen wyrównał i pobił osiągnięcie 14-krotnego mistrza świata Francuza Arnauda Tournanta, stając się najbardziej utytułowanym kolarzem torowym wszech czasów. Holender łącznie zdobył 16 złotych medali mistrzostw świata: po sześć w sprincie i sprincie drużynowym, trzy w keirinie oraz jeden na kilometr ze startu zatrzymanego. W sprincie nie doznał porażki od mistrzostw świata w Pruszkowie w 2019 roku.

Brąz wywalczył Japończyk Kaiya Ota, wygrywając 2:0 z reprezentantem Trynidadu i Tobago Nicholasem Paulem. Rudyk, wyeliminowany w sobotę w 1/8 finału przez Brytyjczyka Josepha Trumana, zajął ostatecznie dziewiąte miejsce.

Sprint to jedyna konkurencja stale obecna w programie mistrzostw świata od początku, czyli od 1893 roku i zawodów w Chicago, ciesząca się szczególnym prestiżem. Lavreysen ma tylko 27 lat i jest na dobrej drodze, żeby pobić jeszcze jeden rekord – Japończyka Koichi Nakano, który wywalczył dziesięć z rzędu tytułów mistrzowskich w sprincie w latach 1977-1986.

W cieniu osiągnięcia Holendra odbyły się cztery ostatnie finały. Gospodarze cieszyli się z dwóch złotych medali. Wywalczyli je Julie Leth w wyścigu punktowym i Tobias Hansen w eliminacyjnym, a ponadto w keirinie triumfowała Japonka Mina Sato oraz w madisonie Niemcy Roger Kluge i Tim Teutenberg.



Podczas zawodów w Danii Lavreysen wyrównał i pobił osiągnięcie 14-krotnego mistrza świata Francuza Arnauda Tournanta, stając się najbardziej utytułowanym kolarzem torowym wszech czasów

Polacy w tych konkurencjach zajęli dalsze lokaty. Zuzanna Chylińska była 22. ze stratą okrążenia w wyścigu punktowym, Adam Woźniak – dziesiąty w eliminacyjnym, Urszula Łoś i Marlena Karwacka nie przeszły pierwszej rundy keirinu, natomiast w madisonie Alan Banaszek i Filip Prokopyszyn stracili do czołówki trzy okrążenia, kończąc wyścig z minusowymi 60 punktami.

W czwartych z rzędu mistrzostwach świata biało-czerwoni nie stanęli na podium. Najwyższe, piąte miejsca zajęli Mateusz Rudyk w keirinie oraz drużyna kobiet w wyścigu na 4 km. W Danii nie startowała srebrna medalistka olimpijska z Paryża w omnium Daria Pikulik, która w niedzielę zakończyła sezon na szosie w wyścigu Tour of Guangxi w Chinach.

Kaja Tworogal mistrzynią Młodzieżowych Mistrzostw Europy TOP-14!

Historyczny sukces tenisistki z Mickun

W dniach 12-13 października w Liege w Belgii odbyły się Młodzieżowe Mistrzostwa Europy TOP-14 w tenisie stołowym. Prawo do udziału w tych mistrzostwach i reprezentowania litewskiej drużyny narodowej wywalczyły Kaja Tworogal i Ewa Chalkovskytė, zawodniczki Szkoły Sportowej Samorządu Rejonu Wileńskiego w Niemenczynie z Mickun.

W turnieju wzięło udział 14 najsilniejszych europejskich zawodników w grupie wiekowej urodzonych w 2013 roku oraz młodszych. Pierwszego dnia dziewczęta rywalizowały w rozgrywkach grupowych. Kaja wystąpiła w grupie B, a Ewa – w grupie A.

W grupie B Kaja pokonała N. Slamti (Hiszpania) 3:2, następnie B. Cupakovą (Czechy) 3:0, D. Didukh (Ukraina) 3:0, I. Pastiną (Rumunia) 3:0, B. Sebbe (Francja) 3:1 a uległa tylko Z. Duran (Turcja) 0:3 i wywalczyła 1. miejsce.

Ewa Chalkovskytė zaś pokonała L. Goethalsa (Belgia) 3:2, przegrała z C. Gomez (Hiszpania) 1:3, L. Ascenco (Portugalia) 2:3, a następnie zwyciężyła z A. Lemmon (Anglia) 3:1, przegrała z B. Tomą (Rumunia) 0:3 i zwyciężyła z D. Haspel (Niemcy) 3:2, zajmując w swej grupie 3. miejsce.

Drugiego dnia Kaja nie musiała rozgrywać pierwszego pojedynku,

ponieważ triumfatorce grupowej rywalizacji bezpośrednio awansowały do ćwierćfinału. W ćwierćfinale Kaja najpierw pokonała D. Haspel (Niemcy) 3:1, w półfinale pokonała najsilniejszą zawodniczkę grupy B. – Tomę (Rumunia) 3:0, a w spotkaniu finałowym pokonała rywalkę z Hiszpanii C. Gomez również z wynikiem 3:0.

Występ Kai w Mistrzostwach Europy TOP-14 to najwyższe osiągnięcie w tej dyscyplinie sportowej w historii litewskiego tenisa stołowego. Ewa Chalkovskytė zajęła ostatecznie 12. miejsce.

Markas Vaitonis, szkoleniowiec SzSSRW w Niemenczynie



Kaja Tworogal podczas MME TOP-14 przegrała tylko jedno spotkanie i zasłużenie stanęła na najwyższym schodku podium

Piłkarska Liga Mistrzów

Pewna wygrana Realu

Piłkarze Realu Madryt wygrali z Borussią Dortmund 5:2 (0:2) w 3. kolejce fazy zasadniczej Ligi Mistrzów. Bologna, w składzie z Łukaszem Skorupskim i Kacprem Urbańskim, uległa 0:2 Aston Villi. AS Monaco debiutującego w rozgrywkach Radosława Majeckiego pokonało 5:1 z Czerwoną Zvezdą Belgrad.

Starcie Realu z Borussią było okazją do rewanżu za tegoroczny finał Champions League. 1 czerwca na Wembley „Królewscy” wygrali 2:0 po golach Daniela Carvajala i Viniciusa Juniora.

Zanosito się na to, że piłkarze BVB wyjadą z Madrytu usatysfakcjonowani, bo do przerwy prowadzili 2:0 po golach Holendra Donyella Malena oraz Anglika Jamiego Bynoe-Gittensa. Odpowiedzią mistrzów Hiszpanii były dwa strzały w obramowanie bramki: Anglik Jude Bellingham trafił w poprzeczkę, a Brazylijczyk Rodrigo – w słupek. Po chwili belgijski bramkarz „Królewskich” Thibaut Courtois obronił groźny strzał Juliana Brandta.

W drugiej połowie graczom Realu zaczęło wychodzić praktycznie wszystko. Zdobyli dwie bramki w ciągu trzech minut: najpierw Francuz Kylian Mbappe dośrodkował wprost na głowę Niemca Antonio Ruedigera, który nie pomylił się z niewielkiej odległości. Potem Chorwat Luka Modric posłał prostopadłe podanie w pole karne, piłka trafiła pod nogi Brazylijczyka Viniciusa Juniora, który uderzył bez przyjęcia obok bezradnego bramkarza Gregora Kobela. Trzeciego gola dla mistrzów Hiszpanii strzelił Lucas Vazquez, a później dwa razy do siatki trafił jeszcze Vinicius Junior, kompletując hat-trick.

Obronca Arsenalu Londyn Jakub Kiwior zasiadł na ławce rezerwowych

w meczu z Szachtarem Donieck. W 29. min Gabriel Martinelli trafił w słupek, piłka odbiła się jeszcze od pleców Dmytro Riznyka i wpadła do bramki. Ukraiński bramkarz miał wyjątkowego pecha w tej sytuacji. „Kanonierzy”, którzy w drugiej połowie nie wykorzystali rzutu karnego, triumfowali 1:0.

AC Milan na San Siro pokonał 3:1 Club Brugge. Jako pierwszy bramkę bezpośrednio z rzutu rożnego zdobył Amerykanin Christian Pulisic, który zaskoczył bramkarza Simona Mignoleta. Mistrzowie Belgii od 40. min grali w osłabieniu, gdyż Nigeryjczyk Raphael Onyedika otrzymał czerwoną kartkę. Po przerwie wyrównał Kyriani Sabbe. W drugiej połowie dwa gole dla „Rossonerich” strzelił Holender Tijjani Reijnders.

Gorąco było w Turynie, gdzie Juventus przegrał 0:1 z VfB Stuttgart. W 84. min obrońca „Juve” – Brazylijczyk Danilo zobaczył drugą żółtą kartkę. Po chwili Francuz Enzo Millot nie wykorzystał rzutu karnego dla gości – jego strzał obronił Mattia Perin. Klub z południa Niemiec wywiół ze stolicy Piemontu trzy punkty, gdyż w doliczonym czasie efektywnego gola strzelił Malijczyk El Bilal Toure.

Slovan Bratysława poniósł trzecią porażkę z rzędu. Mistrzowie Słowacji tym razem ulegli Gironie 0:2 po golach Miguela Gutierrezza i Juanpe. Paris Saint-Germain na Parc des Princes zremisowało 1:1 z PSV Eindhoven. Mistrzowie Holandii prowadzili po голу Noy Langa, a po przerwie strzałem z dystansu wyrównał Marokańczyk Achraf Hakimi.

Sporting Lizbona pokonał na wyjeździe Sturm Graz 2:0. Pierwszą bramkę zdobył Nuno Santos. Ozdobą meczu był efektowny rajd Szweda Viktora Gyokeresa, który przebiegł pół boiska, przedryblował kilku rywali i umieścił piłkę w bramce obok bezradnego golkipera.

Do tej pory trzy zwycięstwa w fazie zasadniczej odniosła jedynie Aston Villa Birmingham, która ma dziewięć punktów i prowadzi w tabeli.